Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 771
Vineri 15 septembrie 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central
al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Toată grija pentru recolta anului viitor

Peste 500 de tractoare din S. M. T. în schimbul al 2-lea

Un mare număr de gospodării agricole de stat din regiunea Dobrogea, printre care Negrești, Cogealac, Targeaua și Lunca, precum și majoritatea gospodăriilor colective din regiune au terminat arăturile adînci de vară.

Mecanizatorii de la S.M.T. Dorobanțu, Remus Opreanu, Ceamurlia și Independența și-au îndeplinit și depășit planul de lucrări. Datorită mai bunei folosiri a capacității tractoarelor și utilajelor, în întreaga regiune au fost arate pînă acum peste 90 la sută din suprafețele stabilite.

Pe terenurile destinate însămînțărilor de toamnă, îndeosebi acelea pe care au apărut bolovani, mecanizatorii fac acum discuirea, grăparea sau tăvălugirea pămîntului, astfel încît însămînțările să fie făcute în cele mai bune condiții. Pentru grăbirea ritmului de executare a arăturilor se lucrează în două schimburi cu peste 500 tractoare din S.M.T.

La gospodăria agricolă de stat din Hălăucești, regiunea Iași, au început însămînțările de toamnă. În fotografie: directorul gospodăriei tovarășul Iacob Mihai, împreună cu organizatorul de partid tovarășul Gheorghe Davidoaia, verifică calitatea lucrărilor efectuate de mecanizatorul Pleșa Coman

La Cuza Vodă în pragul însămînțărilor

De la șosea, drumul cotește la dreapta, și hăt, la vreo 3 km depărtare, se zăresc primele case ale comunei Cuza Vodă. De o parte și de alta a drumului, ogoarele colectivei se întind cît vezi cu ochii. Aici, lingă drum, colectiviștii au semănat in cultură dublă sorg și porumb. Mai departe se văd lanuri de porumb ingălbenite, care așteaptă parcă să umple magaziile și pătulele. Tot de aici, de la șosea, se vede și întinderea ce pare fără margini a ogoarelor arate de curînd.

Priveliștea aceasta am admirat-o zilele trecute, cînd am vizitat gospodăria colectivă din Cuza Vodă, raionul Medgidia. Pe Cristea Bălan, președintele, l-am întîlnit la sediu.

— Tovarășul președinte ?

— Chiar el! Tocmai mă pregăteam să dau o raită pe la cîmp. Dar acum fiindcă ați venit... Discuția a pornit de parcă ne-am fi cunoscut de multă vreme.

— Cu arăturile stăm bine, îmi spuse președintele. Harnici și iuți tractoriști. Și apoi au și ei interes că sînt toți doar colectiviști, la noi. Avem două brigăzi permanente. Brigadieri sînt Dumitru Ichim și Ion Lăpădatu, oameni de nădejde cu care am reușit să ne facem planul.

Vedeți, noi am avut peste 1.400 de ha. semănate cu grîu, orz, ovăz. După recoltare paiele ocupau tot terenul. Am dat cum s-ar zice „o bătălie" și cu paiele. În cîteva zile le-am cărat. O parte la gospodărie pentru animale, restul le-am împărțit la colectiviști.

— Așa că acum aveți pregătite toate terenurile pentru toamnă, am completat eu.

— Aproape toate. Toată suprafața este arată, dar mai avem de arat unele suprafețe de pe care recoltăm floarea-soarelui și porumbul. In rest terenul este arat și grăpat. Așteptăm doar sămința.

— Cu îngrășămintele ?...

— Stăm bine. Ni s-au repartizat 15 vagoane de superfosfat pe care l-am și împrăștiat pe cimp, pe 500 de ha. Mai avem două vagoane de sare potasică pe care o dăm după floarea-soarelui. Gunoiul e cărat in platforme la marginea tarlalelor și il dăm după porumb și floarea-soarelui. Avem 1.500 tone cu care vom îngrășa peste 70 de ha. Cit despre sămință știți doar vorba : „Ce semeni, aceea culegi". De aceea ne-am îngrijit din vreme. Pentru grîu avem 220 tone condiționate. O parte este din soiul semincer al gospodăriei, soiul nr. 301. Restul 7 vagoane am schimbat-o la bază. Și pentru orz și secară avem sămința pregătită. Urmează s-o tratăm. Dar avem Cermisan asigurat, așa că o vom trata înainte de 15 septembrie cînd începem însămînțările.

Am mai aflat de la tov. Cristea Bălan că în această toamnă colectiviștii din Cuza Vodă vor însămința peste 900 ha de grîu, 140 cu orz și aproape 200 cu secară pentru boabe și pentru masă verde. Vizitînd apoi gospodăria i-am văzut la lucru pe tractoriștii de la S.M.T. Castelu. I-am admirat și pe harnicii colectiviști Ion Ichim, Vasile Mușat, Cristache Enache, Marin Iosif și alții. Sînt oameni care muncind cu însuflețire hotărăsc de pe acum soarta recoltelor din anul viitor.

Ing. M. BOGDAN

Cultura de porumb a gospodăriei agricole de stat din Secueni, raionul Roman, va da rod bogat. În curînd va începe recoltatul lui. Inginerul Valerian Negoiță, directorul gospodăriei și brigadierul Dumitru Stoica, constată stadiul de coacere al porumbului

Măsuri eficiente pentru o producție bună de grîu

Interviu cu tov. Niță Constantin, inginerul șef al Trustului Gostat București

Acum, în preajma declanșării din plin a campaniei însămînțărilor de toamnă, am stat de vorbă cu tov. NIȚĂ CONSTANTIN, inginerul șef al Trustului Gostat București, asupra măsurilor luate în cadrul acestui Trust, cu privire la buna pregătire a lucrărilor de care depind în cea mai mare măsură o producție bogată de cereale păioase în anul viitor.

— Cum apreciați rezultatele obținute la producția de cereale păioase în anul 1961, în unitățile din cadrul Trustului Gostat București ?

— În general, ele au fost bune deși plantele s-au dezvoltat, după cum se știe, în condiții grele de climă. Totuși, ca urmare a aplicării pe scară largă a metodelor agrotehnice înaintate, recomandate de consfătuirea regională a grîului, multe unități au obținut depășiri importante de plan. De exemplu, gospodăriile de stat Băneasa și Giurgiu raionul Giurgiu, Toporu, raionul Drăgănești-Vlașca, Troianu, — raionul Turnu Măgurele și altele, au depășit planul de producție la grîu cu cîte 500—600 kg. la ha.

— Care este stadiul pregătirilor pentru însămînțările din toamna acestui an ?

—Anul acesta, în cele 74 de gospodării de stat din trustul nostru vor trebui să fie semănate 90.000 de ha. cu grîu, 17.000 ha. cu orz de toamnă și 5.000 ha. secară masă verde. Pînă zilele trecute, pe aproape 43.000 de ha. s-au și executat lucrările de pregătire a terenului pentru însămînțare.

Paralel cu executarea arăturilor au fost fertilizate circa 3.000 de ha. cu îngrășăminte naturale, dîndu-se cîte 20 de tone la ha.; pe alte 40.000 de ha. au fost încorporate circa 14.500 de tone îngrășăminte chimice.

În ce privește asigurarea cantităților de semințe necesare, între care 19.000 de tone de grîu se poate afirma că acestea au fost condiționate în întregime. Întreaga cantitate de semințe este constituită numai din soiuri de mare productivitate. Între altele, de exemplu, vom semăna în toamna acestui an 9.660 de ha. cu soiul sovietic Bezostaia și 7.800 de ha. cu soiul sovietic Skorospelka. Este necesar ca in prezent să fie grăbită analiza probelor de semințe trimise și de către unitățile noastre la laboratoarele din București, Slobozia și Alexandria, întrucît pînă zilele trecute au fost emise buletine roșii de semințe recunoscute numai pentru circa 10.000 de tone de grîu.

În majoritatea gospodăriilor noastre de stat pregătirile pentru însămînțări — atît arăturile cît și fertilizarea solului și asigurarea semințelor — s-a făcut cu simț de răspundere. La gospodăria de stat Fetești, de exemplu, față de planul la zi de 950 de ha. ce trebuiau arate, au fost realizate pînă acum peste 1.370 de hectare; la gospodăria de stat Țăndărei, față de planul la zi de 1.329 de hectare s-au arat peste 1800 de hectare; la gospodăria de stat Perișoru în loc de 1.425 de ha. cît prevedea planul la zi, mecanizatorii au pregătit peste 2.285 de hectare.

Sînt însă și unele gospodării de stat care nu au acordat pînă în prezent atenția cuvenită pregătirii terenului pentru însămînțări. De exemplu, la gospodăria de stat Bălteni au fost arate numai 50 de ha. din planul la zi de 300 de ha.; la gospodăria de stat Moara Nouă numai 150 de ha. în loc de 310 ha cît erau prevăzute; la gospodăria de stat Mărculești abia 340 de ha.

AL. RAICU

(Continuare în pag. a 3-a)

Zoresc recoltatul culturilor

G.A.C. „Ana Ipătescu" din comuna Bazoșul Vechi, regiunea Banat, a terminat zilele acestea recoltatul sfeclei de zahăr și al florii-soarelui pe o suprafață de 80 și respectiv 100 ha. Colectiviștii au livrat Fabricii de zahăr din Timișoara 54,5 vagoane de sfeclă de zahăr, iar după ce va fi terminat treierișul florii-soarelui, întreaga cantitate de sămînță va fi livrată statului. În prezent colectiviștii lucrează la culesul porumbului. În primele două zile ei au recoltat porumbul de pe suprafața de peste 20 de ha.

S-au evidențiat colectiviștii din brigada I condusă de comunistul Brancu Gheorghe.

IOSIF CIOSICI
corespondent

Insemnări despre calitate...

Unul după altul, autocamioanele gospodăriei se îndreaptă încărcate cu sfeclă de zahăr spre Portărești.

„Avem o sfeclă pe cinste!" spune tov. Dumitru Dinișor — președintele colectivei.

Căruțe pline cu roșii, morcovi, varză, ardei, vin în sat dinspre Desnățui.

„Să le mănînci cu ochii!" spune admirativ, Florea Bogatu, brigadierul legumicol.

Colectiviștii din brigăzile 1 și a 7-a lucrează de zor la însilozarea nutrețurilor.

„Vom avea un siloz calitatea I" zice convinsă, Alexandra Popa, brigadiera de la a 7-a.

În forfota obișnuită a unei obișnuite zile de lucru, spusele colectiviștilor despre rodul muncii lor nu seamănă de loc a laudă nemeritată. Dimpotrivă, ca un ceasornic bine pus la punct, gospodăria colectivă din Goicea Mare, raionul Segarcea, merge cu pași siguri înainte pe drumul propășirii și belșugului. E o unitate tînără colectiva din Goicea, n-a împlinit încă doi ani, dar lucrul acesta aproape că nici nu se mai cunoaște, într-atît de temeinic s-a pus pe picioare.

Și sfecla „pe cinste" și zarzavaturile „să le mănînci cu ochii" și silozul „de calitatea I", toate vorbesc despre o trăsătură caracteristică a muncii făcută cu temei: calitatea acestei munci.

O dovedesc griul auriu bob și bob care a căptușit magazille, lanurile de porumb pline de știuleți, o dovedesc alte multe fapte. Să luăm una dintre ele și să arătăm.

De ce a trebuit modificat bugetul de venituri

Astă primăvară cînd zăpada nu-și luase încă tălpășița de peste tot, gospodăria a fost vizitată de un delegat al Fructexportului. Tema discuției: încheierea unui contract pentru livrarea de roșii timpurii. „Roșii timpurii — n-am pomenit pe la noi așa ceva!" au fost primele cuvinte ale unor colectiviști. Cei mai mulți însă, și bineînțeles, membrii consiliului de conducere și ai organizației de partid, au hotărît acceptarea contractului. Se bizuiau în treaba aceasta pe cîțiva grădinari harnici și iscusiți, pe priceperea colectivistului Florea Bogatu care tocmai se întorsese de la un curs de specializare în legumicultură și care fusese numit chiar atunci brigadier la grădină.

Să trecem peste perioada în care colectiviștii grădinari s-au ocupat de cele 8 ha cultivate cu roșii timpurii. Despre munca lor vorbesc cel mai bine recoltele mari strînse, banii pe care i-a încasat gospodăria. Să reținem numai că la 7 iunie au fost recoltate primele 300 de kg de roșii. A doua zi, 800 de kg., apoi 2.000, mai tîrziu 5.000... În mai puțin de 3 luni, colectiva a încasat din vînzarea roșiilor la contract peste 300.000 de lei. Contractul prevedea livrarea a 64.000 de kg., dar produsele fiind de foarte bună calitate, beneficiarul a fost bucuros să primească tot ceea ce gospodăria i-a putut da: 10 vagoane și jumătate de roșii numai una și una.

Firește că astfel planul de venituri a trebuit modificat. De unde la început se prevăzuse ca grădina de legume și zarzavaturi să aducă un venit de 148.500 de lei, pînă săptămîna trecută gospodăria încasase peste 482.000 de lei. Adică fiecare hectar de grădină i-a adus peste 40.000 de lei. Și va mai aduce încă. Gospodinele Craiovei caută zilnic în piață varza îndesată și gogoșarii mari aduși de colectiva din Goicea Mare.

Zahăr și nutreț

Aminteam mai sus despre mîndria cu care vorbea președintele gospodăriei privind după mașinile încărcate cu sfeclă de zahăr.

Să-i dăm cuvîntul mai departe!

— Anul trecut, primul de muncă în gospodărie, Fabrica de zahăr din Podari se cam supărase pe noi. Avea cam mult pămînt pe ea sfecla noastră. Ba și frunze netăiate rămîneau din destul. Acuma, ia priviți!

Privesc, și trebuie să recunosc că fabrica nu va mai avea motiv de supărare. Căpățînile de sfeclă parcă ar fi spălate. Sînt tăiate cu deosebită grijă și frunzele. Aceste frunze, amestecate cu coceni de porumb vor fi silozul calitatea I despre care amintea brigadiera de la a 7-a. Căci în acest an gospodăria și-a propus să însilozeze nu mai puțin de 260 de vagoane de nutrețuri din care mai mult de jumătate se află de acum în gropi.

E o cantitate care depășește de peste 3 ori pe cea însilozată anul trecut, lucru absolut firesc. Nu numai convingerea că nutrețul însilozat e o hrană excelentă pentru animale i-a făcut pe colectiviști să însilozeze mai mult decît acum un an, ci și faptul că mergînd pe calea continuei prosperități gospodăria și-a dezvoltat mult în 1961, șeptelul. Numai vaci și juninci ea are peste 150 de capete ceea ce pentru început, și la o suprafață ce nu depășește 1.200 de hectare, este foarte bine.

★

Dă roade bune munca însuflețită a colectiviștilor din Goicea Mare. Pentru ei nu „toamna se numără bobocii". Au vîndut din primele luni ale anului lapte și roșii, apoi grîu și porci, pepeni și sfeclă de zahăr și astfel au numărat mereu la bani, cu totul peste 1.500.000 de lei. Gospodăria mai are încă de încasat, căci planul prevede obținerea unui venit bănesc de aproape 2.480.000 de lei. Există însă temeiuri să se creadă că și această cifră va fi depășită. Așa cum s-a și întîmplat de altminteri în cazul grădinii de legume.

T. OPREA

AL NOUĂLEA AVANS LUNAR

Avansuri bănești trimestriale sau lunare repartizează încă din anii trecuți multe gospodării agricole colective din țară. Am băgat de seamă că multe din aceste gospodării se află situate în Dobrogea, Bărăgan, Banat, Crișana.

Iată însă că și gospodăria noastră a ajuns să repartizeze avansuri bănești lunare.

Cind am întocmit planul de producție, noi am prevăzut nu numai valoarea zilei-muncă, ci și cît anume din această valoare să fie bani. Noi am mai prevăzut ca din cei 14,78 lei pe care-i vom repartiza în numerar la ziua-muncă, circa 5 lei să fie dați lunar.

Acum am ajuns la al nouălea avans bănesc lunar. Colectiviștii Ion Custură și Constantin Bordei au primit fiecare la ultimul avans, peste 1.300 de lei. Marea majoritate a banilor repartizați lunar colectiviștilor provin din zootehnie, sector care ne aduce venituri mari și permanente.

ION AXINTE
G.A.C. „Drumul fericirii"
raionul Buhuși

La G.A.C. „Victoria" din Muncelul de Sus, raionul Pașcani, s-au împărțit avansurile bănești. În fotografie: colectiviștii fruntași Manole Burghelea și Nistor Azamfirei încasînd avansul pentru zilele-muncă efectuate

De ce a intrat baci Iosif Varga în gospodăria colectivă

NOI OGOARE UNITE

Pînă la 10 august a.c., în comuna Belin din raionul Sf. Gheorghe, exista o întovărășire agricolă care număra peste 600 de familii de țărani muncitori. La această dată însă, un număr de 307 familii țărani întovărășiți au înființat o gospodărie colectivă. Printre întovărășiții care au trecut la gospodăria colectivă, se numără și Iosif Varga.

L-am cunoscut zilele acestea pe baci Iosif. E un țăran, la cei aproape 60 de ani, încă destul de sprinten, sfătos nevoie mare, că dacă te încumeți să stai cu dînsul de vorbă, afli toată istoria Belinului. Văzîndu-l dispus de vorbă l-am întrebat :

— Baci Iosif, de ce ai intrat matale în gospodăria colectivă?

Dumnealui se așeză mai bine în scaun, cătă cu privirile undeva, parcă departe, întoarse apoi capul spre mine și clipind din ochi îmi spuse:

— În tinerețe am tot slugărit pe la bogătani și grofi. Ei se îmbuibau, iar eu cu Ana mea, aghia, aghia ne duceam zilele de azi pe mîine. Dară, să vă răspund la întrebarea pe care mi-ați pus-o. Vreau și eu tovarășe, ca măcar acum la bătrînețe să trăiesc bine. Uite, de-asta am trecut la colectivă. Bine-i ?

— Bine-i, baci Iosif. Da, mai întreb eu, cum te-ai convins că în gospodăria colectivă țăranul muncitor își poate făuri un trai mai bun ?

— Adevărat îi că o fost cam greu pînă m-am convins de asta, dar acuma nimeni nu m-ar mai putea întoarce de pe drumul pe care am pornit-o. Dacă vreți, vă pot spune cîte unele din „pățaniile" mele pînă am ajuns aci, la colectivă. Iaca, am un șogor (cumnat) pe Iuliu Sîmpali la Aita Mare, un sat care-și are vatra la numai 4 km. de Belinul nost'. Aici, în Aita Mare, unde tot satul îi colectivizat, gospodăria a luat ființă cu vreo 10 ani în urmă. Tot de atîți ani îi în colectivă și șogorul Iuliu. In trecut, în ălelalte vremi, sărac lipit pămîntului a fost și el. De cînd însă îi în colectivă, sărăcia și lipsurile au fugit din casa lui, mai cu seamă că și-o făcut una nouă din cărămidă, iar pe aia din lemn, veche de vreo 100 de ani, a pus-o pe foc. De cîte ori mă întîlneam, pînă mai acum cîtăva vreme, cu șogorul Iuliu, el îmi tot spunea: „Măi șogore Iosif, voi ăia din Belin de ce nu faceți colectivă în satul vost'? Ce vouă nu vă place să trăiți mai bine ? Uită-te la mine. Sînt aghia de cîțiva ani în colectivă și mi-am și ridicat casă nouă, iar bani și bucate, ridic de la colectivă din belșug, în fiecare an. Dar să nu crezi mă că numai eu o duc bine în colectivă, ci toți ceilalți colectiviști. Ia dă numai o raită prin sat și ai să vezi tu singur, și atunci ai să te convingi cu proprii tăi ochi". Așa îmi zicea șogorul Iuliu. Dreptu-i că am avut ce vedea la colectiva din Aita Mare: v-o 400 de capete de vite din care mai bine de 100 vaci cu lapte, iar porci și oi alte cîteva sute. Am mai văzut și uliți întregi de case noi ale colectiviștilor zidite în anii ăștia. Apoi, de fiecare dată cînd mergeam la Aita Mare mă băgam și prin casele oamenilor. Peste tot mobilă nouă, și hambare îndesate cu bucate. După Aita Mare, am mai fost și în alte sate care-s colectivizate. La Feldioara, la Bod, la Hărman ori la Valea Crișului. Și acolo am văzut colective la fel de faine și am cunoscut colectiviști care acuma-s oameni cu stare. Știi 'mneata, tovarășe, cîte case noi am văzut eu la Hărman ? Numai de vreo doi ani încoace or fost ridicate mai bine de 180 de case, dacă nu chiar și mai mult. Tot aici am aflat că colectiviștii au mai bine de 400 aparate de radio, sute de aragaze, de mașini de cusut, de mașini de spălat rufe și cîte cele. În vară, cînd am fost la colectiva asta, tocmai se pregătea împărțeala avansului de 40 la sută. Aflasem atunci că unii colectiviști or lua pe zilele-muncă lucrate pînă la acea dată atîtea bucate cît nu scoteam eu în doi ani de pe iugărele mele. Atunci, mi-am zis așa, pentru mine : „Oare noi ăștia din Belin, ce-om mai aștepta de nu facem gospodărie colectivă ?". În vizită însă pe la colectivele astea au fost și alții de la noi. De traiul bun pe care-l au colectiviștii de prin satele astea s-au convins și ei. De-acum în Belin se vorbea tot mai mult de trecerea la colectivă. A venit apoi luna august. Satul „fierbea". La sfat tot mai mulți întovărășiți veneau și depuneau cereri de înscriere la colectivă. Într-o zi îi zic băbuței mele : „Acum Ană dragă, om mere și noi la sfat să depunem cerere pentru colectivă". N-or mai trecut multe zile și am făcut și noi colectivă. Acum sîntem aghia la început. Da' cînd o trece un an, ori doi, mi-s sigur că ne-om putea lăuda și noi ca și ăi din Aita Mare, Hărman ori alte colective cu cirezi de vite, turme de oi ori porci. Om zidi și noi case noi și ne-om cumpăra mobilă nouă, aparate de radio, aragazuri și mașini de spălat rufe. Că dară bine știm și noi a lucra pămîntul, că și belinenii noști îs oameni harnici...".

GH. BACIU

Organizarea și desfășurarea examenelor de admitere în școlile Ministerului Agriculturii

Succes!

Luna septembrie readuce din nou, pe primul plan, problemele școlare. Un număr sporit de absolvenți ai școlilor de 7 ani se îndreaptă spre școlile profesionale și medii, cei care au încheiat emoțiile examenului de maturitate și-au ales facultățile sau școlile tehnice spre care se simt atrași și trăiesc din nou emoțiile unui examen hotărîtor. Se pregătesc, de asemenea, cu rîvnă mii de muncitori fruntași cu o practică corespunzătoare în producție care, recomandați de întreprinderile lor, se vor prezenta la examenele de admitere pentru școlile tehnice de maiștri.

Așa cum a subliniat și Congresul al III-lea al P.M.R. pregătirea de cadre calificate de toate gradele este „o problemă de însemnătate capitală". După cum se știe, în cadrul planului de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 numai agriculturii îi revine sarcina de a pregăti 60.000 de mecanizatori, 12.000—13.000 cadre cu studii superioare și 35.000—40.000 cadre cu studii medii cerute de dezvoltarea impetuoasă a tuturor ramurilor agriculturii noastre.

Din acest punct de vedere anul școlar 1961-1962 se va desfășura în condițiile unei îmbogățiri și îmbunătățiri a rețelei de școli din sistemul Ministerului Agriculturii, pregătirea elevilor de ucenici în meseriile tractorist-mecanizator, horticultor, viticultor și crescător de animale se va face numai în cadrul unităților de producție, G.A.S., S.M.T. stațiuni experimentale etc., asigurîndu-se astfel tot mai mult legarea școlii de activitatea practică de producție.

Anul acesta un număr însemnat de absolvenți ai școlilor medii de cultură generală se vor îndrepta spre școlile tehnice pentru personal tehnic agricol, ca să devină, după dorință, tehnicieni agronomi, horticultori, viticultori, piscicultori, veterinari, topografi, ș.a.m.d. Condițiile bune de trai și învățătură create tineretului nostru, certitudinea unui viitor asigurat dau tuturor acestora un puternic imbold pentru a munci cu dragoste, pentru a învăța cu sîrguință.

Acum, cînd apar aceste rînduri, într-un număr de 29 de școli profesionale de ucenici, care aparțin Departamentului Gostat, examenele de admitere sînt de acum încheiate. In multe alte școli profesionale de ucenici acestea abia încep, deoarece se vor desfășura în perioada 15—24 septembrie. Între 25—30 septembrie se vor ține examenele în școlile tehnice și tehnice de maiștri. Tuturor candidaților care au pășit sau vor păși în sălile de examene, cu dorința fierbinte de a deveni cadrele calificate ale agriculturii noastre socialiste le urăm S U C C E S !

Organizarea și desfășurarea examenelor de admitere în școlile tehnice și în școlile tehnice de maiștri

În conformitate cu prevederile Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne nr. 91/1955, completată și republicată cu nr. 1434/1956, cu privire la organizarea școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri, admiterea la aceste școli se face după cum urmează:

A. CONDIȚII DE ADMITERE ÎN ȘCOLILE TEHNICE

1. În școlile tehnice pentru personal tehnic din sistemul Ministerului Agriculturii cu durata de școlarizare de 2-3 ani, care pregătesc personal tehnic în specialitățile: tehnician agronom, horticultor, viticultor zootehnist, piscicultor, veterinar, topograf, îmbunătățiri funciare și contabil agricol, se primesc absolvenți ai școlilor medii de cultură generală cu examen de maturitate precum și cu certificat de absolvire a școlii medii de cultură generală, în vîrstă de 17—25 ani. Primirea în școlile tehnice pentru personal tehnic se face pe baza examenului de admitere, în limita locurilor planificate. Examenul de admitere este precedat de vizita medicală care condiționează primirea la examenul de admitere.

Înscrierile în școlile tehnice se fac între 10—24 septembrie la sediul fiecărei școli, în baza unei cereri însoțită de următoarele acte:

— Certificatul de naștere (copie legalizată de școala la care se înscrie):

— Diploma de maturitate (în original) sau certificat de absolvire a școlii medii;

— Certificatul de sănătate cu rezultatul analizei sîngelui și al radioscopiei pulmonare;

— Declarația tip din care să rezulte starea materială a candidatului (a părinților sau susținătorilor legali).

Examenul de admitere se ține între 25—30 septembrie din materia cuprinsă în programele de învățămînt ale claselor a VIII-a—XI-a din școlile medii de cultură generală.

Înainte de începerea cursurilor elevii școlilor tehnice semnează un angajament prin care se obligă ca în conformitate cu prevederile Hotărîrii nr. 91/1955 completată și republicată prin H.C.M. nr. 1434/1956, după absolvirea școlii să lucreze la locul de muncă unde vor fi repartizați cel puțin 3 ani.

Candidații școlilor tehnice pentru personal tehnic vor susține examenul de admitere potrivit specialității în care vor să se pregătească:

— Tehnician topograf; Tehnician îmbunătățiri funciare: Matematică — scris și oral; Fizică — oral.

— Tehnician agricol specialitatea: agricultură, horticultură, viticultură: Științe naturale — scris și oral; Chimie — oral; Bazele darwinismului — oral.

— Tehnician veterinar; Tehnician zootehnist: Anatomie și fiziologia omului — scris și oral; Zoologie — oral; Bazele darwinismului — oral.

— Tehnician piscicol: Zoologie scris și oral; Botanica — oral; Bazele darwinismului — oral.

— Tehnician contabil: Matematică — scris și oral; Romînă — scris și oral.

B. CONDIȚIILE DE ADMITERE ÎN ȘCOLILE TEHNICE DE MAIȘTRI

La examenul de admitere în școlile tehnice de maiștri se primesc candidați dintre muncitorii cei mai calificați, absolvenți ai școlilor profesionale, absolvenți ai gimnaziilor industriale, absolvenți ai școlilor inferioare și practice de agricultură, cu practica în meseria pentru care s-au pregătit în școală de cel puțin 3 ani, cu stagiul militar satisfăcut sau amînare de la încorporare eliberată de organele militare, fără a depăși vîrsta de 35 de ani, care au dovedit în activitatea lor că posedă calități de buni organizatori pentru a deveni maiștri.

Admiterea în școlile tehnice de maiștri se face pe baza recomandării întreprinderii sau instituției de unde provin candidații, în ordinea rezultatelor obținute la examenul de admitere și în limita locurilor disponibile. Înscrierile la examenul de admitere se fac între 10—24 septembrie la sediul fiecărei școli, pe baza unei cereri însoțită de următoarele acte;

— Certificatul de naștere (copie legalizată de școala la care se înscrie);

— Certificatul de studii (în original);

— Certificatul de sănătate eliberat de dispensar, spital sau policlinică, în care să se specifice rezultatul analizei sîngelui și al radioscopiei pulmonare;

— Declarație tip din care să rezulte starea materială a candidatului;

— Adeverință de practică în meserie eliberată de întreprinderea unde lucrează;

— Recomandarea întreprinderii sau instituției unde lucrează;

— Dovadă de satisfacerea serviciului militar.

Examenul de admitere se ține între 25—30 septembrie. Examenul de admitere se dă din materia prevăzută în programele de învățămînt de la școlile profesionale și constă din următoarele probe:

— Matematică — scris și oral;

— Tehnologia meseriei — oral;

— Desen tehnic (lucrare grafică și citirea desenelor).

Proba de desen tehnic se va da numai la școlile tehnice de maiștri pentru mecanizarea agriculturii. Probele de tehnologia meseriei la școlile tehnice de maiștri se vor da oral din următoarele obiecte după specialități:

a) Pentru școlile tehnice de maiștri agricultori:

Agricultura generală. Mașini și unelte agricole. Fitotehnia și protecția plantelor.

b) Pentru școlile tehnice de maiștri horticultori:

Agricultura generală. Pomicultura. Legumicultura.

c) Pentru școlile tehnice de maiștri viticultori:

Agricultura generală. Viticultura. Vinificația.

d) Pentru școlile tehnice de maiștri zooteniști:

Zootehnia. Patologia. Zooigiena.

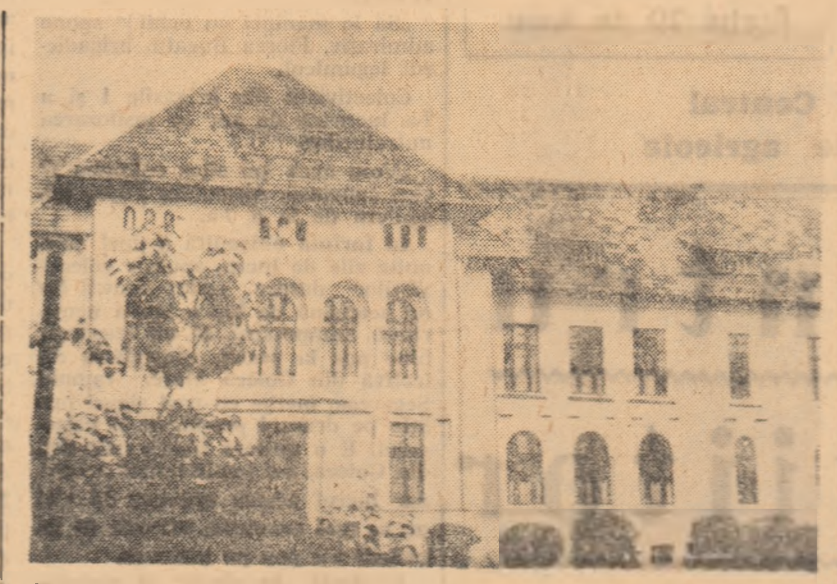
e) Pentru școlile tehnice de maiștri veterinari:

Patologia bolilor interne și parazitare. Patologia bolilor chirurgicale și obstetricale. Patologia bolilor contagioase și controlul alimentelor.

f) Pentru școlile tehnice de maiștri pentru mecanizarea agriculturii.

Tractoare. Mașini agricole. Exploatarea parcului de mașini agricole și tractoare.

În numărul viitor vom publica rețeaua școlilor Ministerului Agriculturii

Învățămîntul profesional agricol pregătește cadre calificate corespunzătoare cerințelor dezvoltării continue a agriculturii noastre socialiste. La școala profesională G.A.S. Răzvad, din comuna Nucet, raionul Tîrgoviște, sînt pregătiți în condiții excelente zeci de viitori tractoriști-mecanizatori, crescători de animale și tehnicieni piscicultori

Foto: LUCIAN CURSARU

Examenele de admitere în învățămîntul profesional

În conformitate cu prevederile Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne nr. 91/1955, completată și republicată cu Hotărîrea nr. 1434/1956, cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, admiterea în aceste școli se face după cum urmează:

În școlile profesionale agricole care pregătesc ucenici tractoriști mecanizatori, ucenici horticultori, ucenici viticultori și ucenici crescători de animale se primesc absolvenți ai școlilor de 7 ani în vîrstă de 14—18 ani, împliniți la 15 septembrie 1961, în ordinea rezultatelor obținute la examenul de admitere și în limita sarcinilor de școlarizare.

Examenul de admitere este precedat de vizita medicală a candidaților al cărui rezultat condiționează primirea la examenul de admitere. Pentru aceste meserii se cer condiții fizice deosebite.

În școlile profesionale de ucenici se primesc în primul rînd, fii ai țăranilor muncitori membri ai gospodăriilor agricole colective, ai întovărășirilor, fii ai salariaților gospodăriilor agricole de stat și din stațiuni de mașini și tractoare.

Recrutarea și înscrierea candidaților la examenul de admitere se fac la școlile din țară și la unitățile S.M.T., G.A.S. și stațiuni de cercetări experimentale stabilite de organele regionale.

Cererea de înscriere trebuie să fie însoțită de următoarele acte:

— Certificat de naștere (copie legalizată de școala la care se înscrie);

— Certificat de studii (în original);

— Certificat de sănătate eliberat de dispensar, spital sau policlinică, în care se va specifica rezultatul analizei sîngelui și al radioscopiei pulmonare:

— Declarație tip, din care să rezulte starea materială a părinților sau a susținătorilor legali.

Examenul de admitere se ține între 15—24 septembrie. Afișarea rezultatelor se va face imediat după terminarea examenului.

Examenul constă din următoarele probe:

— limba romînă — scris și oral;

— matematică — scris și oral.

În școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare se dă și examen la limba maternă scris și oral.

Subiectele probelor scrise se stabilesc de comisia de examinare din materia prevăzută în programele școlare ale claselor V—VII.

Pe scurt

● *Începînd cu anul școlar 1961/1962 pregătirea muncitorilor calificați în meseriile: tractorist mecanizator, horticultor, viticultor și crescător de animale se va face numai în cadrul unităților agricole de producție: G.A.S. S.M.T., stațiuni experimentale etc. potrivit nevoilor de cadre ale acestora și sarcinilor primite din partea organelor tutelare.*

● *Recrutarea ucenicilor în școlile profesionale agricole se va face în acest an de către stațiunile de mașini și tractoare, gospodăriile agricole de stat, stațiunile experimentale etc. potrivit sarcinilor aprobate prin planul de stat și transmise unităților de către organele agricole regionale. Unitățile vor recruta candidați numai din raza lor de activitate.*

● *Elevii ucenici din anul II și III aflați în curs de școlarizare în centrele școlare și în școlile transformate în școli tehnice sau tehnice de maiștri vor continua pregătirea în aceste școli pînă la absolvirea școlii profesionale.*

● *Pregătirea maiștrilor și a tehnicienilor pentru agricultură se va face în cadrul centrelor școlare agricole. Examenul de admitere pentru școlile tehnice de maiștri și școlile tehnice pentru personal tehnic se ține între 25—30 septembrie 1961.*

● *Potrivit prevederilor articolului 44 din Hotărîrea 1434/1956 absolvenții școlilor profesionale de ucenici care au la bază 1, 2 sau 3 ani de școală medie tehnică pot fi înscriși în școlile tehnice de maiștri numai cu 1 an vechime în producție, cu condiția să fi satisfăcut obligațiile militare sau să nu fie incorporabili pe timpul școlarizării.*

● *La înscrierea în școală a candidaților reușiți la examenul de admitere se va încheia un contract între părintele sau tutorele legal al ucenicului și unitatea care l-a recrutat și în baza căreia va fi repartizat să lucreze după terminarea școlii, prin care acesta se obligă ca după absolvirea școlii profesionale să lucreze cel puțin 3 ani în unitatea care l-a trimis la școlarizare.*

Schimb de experiență

Zilele trecute aproape 40 de colectiviști din regiunea Cluj au fost în schimb de experiență la unele gospodării colective ca cele din Iernut, Cuci și Gheorghe Doja din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară. Au participat brigadieri legumicoli, șefi de echipe legumicole, președinți, ingineri agronomi din gospodării colective și secții agricole ale raioanelor cultivatoare de legume și zarzavaturi din regiunea Cluj. Participanții au făcut un rodnic schimb de experiență în problema cultivării legumelor timpurii și tîrzii. De asemenea, vizitatorii din regiunea Cluj s-au interesat de cultura legumelor în sere, răsadnițe, sisteme de irigație, de agrotehnica aplicată etc.

Intorși acasă ei au împărtășit colectiviștilor din unitățile lor cele învățate din schimburile de experiență de la gospodăriile colective vizitate.

Ce a spus Pasteur...

(Se referă la Ion Marin, contabilul-socotitor al gospodăriei agricole colective „Partizanul Roșu" din comuna Săbăreni, raionul Răcari).

Dis-de-dimineață,
Pe Ion Marin
Ai să-l vezi cum trage
Un pahar de vin,
Confirmînd zicala
Care spune-așa:
Unii trag la muncă,
Alții... la măsea!
Instalat la masa
Micului bufet,
Și o ia în tihnă
Cu un Cabernet,
Murmurînd în sine
Pentru al său haz:
„Eu nu las pe mîine
Ce pot să... beau azi!"
Băutura asta
Fiindu-i foarte dragă,
El nu bea o litră,
Ci... o zi întreagă —
Iar cînd vine seara,
Totul este clar:
N-a lipsit de muncă,
Ci... de la pahar!
După cum se vede,
Bea fiind pe „pileală",
Bea socotitorul...
Fără socoteală —
Iar la colectivă
Oamenii îi spun:
„Garantez că mîine...
[illegible]"
Cînd colectiviștii
Îi mai reproșează
Că socotitorul
Nu-i cu mintea trează,
El le spune vesel:
— Bă, a spus Pasteur
Cum că vinul este
Foarte hrănitor —
Și, cum el conține
Multe vitamine,
După cum se vede
Mie-mi cade bine!
— O fi spus savantul
Cum spui dumneata,
Dar de mult ce-ți cade...
Cazi pe dușumea!...
Deci, Marin cel vestit
Fiindu-i „afumat",
Lucrul la tabele
Fost-a neglijat,
Survenind din asta
Altă neplăcere
Că s-a dat avansul
Cu întîrziere —
A băut „biletul"
Foarte multe kile
Și s-a dat avansul...
După zece zile!
De un an aproape
Acest socotitor
Merge pe principiul
Marelui Pasteur,
Numai că savantul —
De stai și gîndești —
Nu a spus că-i bine
Să... te îmbeți —
Însă și poporul
Care-i înțelept
Are în proverbe
Unul foarte drept
Care spune simplu,
Usturînd ca spinul,
Că n-aduce anul
Ce aduce... vinul!

VALERIU FILIMON

Gazeta de perete în sprijinul producției

În cadrul activității sale, comitetul sindicatului stațiunii de mașini și tractoare Dărăbani, regiunea Suceava, acordă o atenție deosebită și activității gazetei de perete de la sediul stațiunii și celor de la brigăzi.

Potrivit planului lunar întocmit de către colectivul gazetei de perete, numeroși tractoriști, pontatori alimentatori sau mecanici sînt mobilizați să scrie articole cu privire la metodele înaintate pe care le folosesc ei în muncă, despre rezultatele întrecerii socialiste sau despre colaborarea lor cu membrii unităților cooperatiste pe care le deservesc.

În scopul lărgirii tematicii articolelor, comitetul sindicatului a organizat mai multe consfătuiri cu cititorii și colaboratorii gazetei. La aceste consfătuiri s-au făcut propuneri prețioase. De exemplu, unii mecanizatori au atras atenția asupra faptului că în articolele ce se scriu în legătură cu lucrările ce trebuie executate în timpul unei campanii agricole, de obicei autorii se referă numai la latura organizatorică a muncii, fără să indice și măsurile concrete ce trebuie luate pentru ca planul de producție să fie îndeplinit și depășit. Ținîndu-se seamă de aceste observații, tov. ing. V. Anisie, a scris un articol bun, publicat la începutul campaniei de vară, în care a indicat și cum anume trebuie făcute îngrijirile tehnice zilnice și periodice, cum să se lucreze în brazdă la recoltat și arat. Acest articol s-a bucurat de o bună apreciere din partea mecanizatorilor.

Un articol valoros publicat de curînd a fost și cel în care sînt popularizați fruntașii în producție din campania de vară. Aci s-a arătat între altele, că cele mai bune rezultate în întrecerea socialistă au fost obținute de către brigada I-a condusă de tov. P. Huțul, care a lucrat în comuna Havîrna. În articol au fost totodată criticați tractoriștii din brigada a 5-a care au lucrat în comuna Hudești. Critica le-a prins bine acestora. Ei au înlăturat lipsurile și în ultimele două decade au obținut rezultate bune la arături adînci.

O atenție sporită acordă gazeta de perete și problemei inovațiilor și raționalizărilor. În cadrul unui articol s-a subliniat astfel că numărul inovațiilor din stațiune a crescut în primul semestru al anului acesta de 2 ori față de perioada corespunzătoare a anului trecut.

Deseori la gazeta de perete sînt folosite și scurte articole însoțite de caricaturi, în care sînt satirizați unii mecanizatori care dovedesc neglijență sau delăsare în muncă. Pontatorul alimentator Călin Vasile din brigada 12-a a fost criticat, de pildă, pentru faptul că a folosit tractorul în scopuri personale în loc să termine arătura unei tarlale.

Comitetul sindicatului stațiunii se va strădui ca pe viitor să îmbunătățească în și mai mare măsură activitatea gazetei de perete, astfel încît să sprijine și pe această cale buna desfășurare a procesului de producție.

C. BARBACARU
și C. BARBIERU
corespondenți

Grijă deosebită față de om

Într-un an și jumătate, parcul de mașini și tractoare al S.M.T.-ului Grădiștea, raionul Urziceni, a crescut ca urmare a colectivizării în întregime a agriculturii satelor din raza sa de activitate, de peste trei ori față de anii precedenți. Astăzi S.M.T.-ul are 143 de tractoare și zeci și zeci de mașini agricole. Cum este și normal a crescut corespunzător și numărul de salariați. Acest fapt a pus în fața comitetului sindicatului și a conducerii administrative noi probleme în ce privește asigurarea condițiilor de muncă și de trai pentru mecanizatori.

Pentru buna desfășurare a muncilor de reparații în perioada de iarnă, s-a început încă din vara anului trecut construirea unui sistem de încălzire centrală a atelierului mecanic. În acest scop la atelierul mecanic a fost instalată o locomobilă veche cu injector și radiatoare. La propunerea muncitorilor, s-a [illegible] încălzirea centrală și la dormitoarele comune și la [illegible]. Tot la propunerea muncitorilor s-a luat măsura de a se împărți dormitoarele mari în camere mai mici, fapt ce a dus la o mai bună păstrare a liniștii, a curățeniei și la o încălzire suficientă a camerelor. Din inițiativa comitetului sindicatului, (președinte Dumitru Călin), conducerea administrativă a amenajat o cameră pentru baie, în care au fost instalate 6 dușuri, unde muncitorii găsesc, la terminarea lucrului, apă caldă.

Comitetul sindicatului s-a preocupat și de crearea condițiilor pentru ca tractoriștii să-și petreacă cît mai plăcut timpul liber. Ei au la dispoziție în acest scop, la colțul roșu un televizor, 2 aparate de radio, masă de ping-pong, jocuri de șah, remy și bibliotecă.

Comitetul sindicatului și conducerea administrativă a stațiunii s-au preocupat și se preocupă ca și în perioada muncilor în cîmp mecanizatorii să aibă condiții bune de lucru. În acest scop fiecare brigadă de tractoare a fost dotată cu tot utilajul necesar executării volumului de lucrări contractate, cu sculele necesare remedierii micilor defecțiuni ce s-ar ivi în timpul lucrului. La repartizarea tractoriștilor în brigăzi s-a ținut seamă de comunele unde locuiesc părinții lor sau eventual rudele apropiate. Vagoanele-dormitor au fost reparate și dotate cu toate cele necesare. Fiecare mecanizator a primit cîte două pături, două cearșafuri, fețe de pernă curate, iar saltelele au fost reparate.

Întrucît, datorită creșterii numărului de tractoriști, vagoanele-dormitor erau insuficiente, conducerea stațiunii, (director Marin Dobrescu) a luat legătură cu gospodăriile colective pentru ca acestea să pună la dispoziția brigăzilor care le deservesc camere bune de locuit. Aceste camere au fost apoi dotate de stațiune cu toate cele necesare. S-au luat măsuri și pentru buna aprovizionare cu hrană caldă a tractoriștilor care lucrează în cîmp. În fiecare gospodărie colectivă s-a amenajat cîte o bucătărie și s-a repartizat cîte o colectivistă care prepară hrana caldă necesară. Gospodăria colectivă asigură legume și zarzavaturi contra cost, iar pîinea, pastele făinoase, carnea și grăsimile sînt puse la dispoziția bucătăresei de către S.M.T. Transportul hranei la cîmp se face în marmizi, cu căruța gospodăriei.

Grijii pentru crearea unor condiții cît mai bune de muncă și de trai, mecanizatorii din S.M.T. Grădiștea îi răspund prin intensificarea eforturilor lor în cadrul întrecerii socialiste, pentru executarea unui volum cît mai mare de lucrări și la un preț de cost redus. Depășirea planului de producție din campania de primăvară cu 36 la sută, iar a celui din campania de vară cu 13 la sută și realizarea — pînă acum — a peste 380.000 lei economii sînt fapte ce oglindesc acest lucru.

V. CAZACU

Materiale de construcții în valoare de 7 milioane lei

Cele 42 de gospodării colective din raionul Turnu Măgurele folosesc pe scară largă materialele de construcții de proveniență proprie. Dar un grajd, dacă vrei să fie solid, nu-l poți ridica fără ciment, fier și alte materiale pe care numai industria le produce. Aceste materiale, plus țigla și varul, trebuie cumpărate. Pînă în prezent gospodăriilor colective li s-au repartizat astfel de materiale în valoare de peste 7 milioane de lei. Numai în trimestrul al treilea în gospodării au intrat ciment, țiglă, fier, var și cherestea în valoare de peste 3 milioane de lei. Primind pe bază de repartiție material de bună calitate în cantități suficiente, la prețuri convenabile, gospodăriile colective din raion vor reuși să termine înainte de începerea vremii rele cele 290 de construcții planificate să fie ridicate în acest an.

LINCA NAIDIN
corespondent

La examenul de ADMITERE

Cînd am coborît din tren în gara Fierbinți, raionul Urziceni, era ora 7 dimineața. Vizitam din nou această comună de harnici colectiviști. De data aceasta, obiectivul vizitei noastre era de a asista la examenul de admitere în școala profesională de tractoriști mecanizatori și ucenici crescători de animale, care funcționează aici. Socotind că este prea devreme, am pășit mai domol pe drumul ce duce spre centrul comunei. În urma noastră, la cîțiva pași, se aflau doi săteni mai în etate, care veniseră cu același tren. Am intrat în vorbă cu ei. Erau colectiviști din comunele Novaci (Drăgănești-Vlașca) și Cocioc (Răcari). Mi-au spus că au același drum.

— Mergeți la școală? i-am întrebat, mirat. Dar cu ce treburi?

— Păi, ne-am înscris flăcăii la școală — mi-a răspuns mîndru colectivistul din Novaci — și acum vrem să vedem ce treabă fac la examenul de admitere. Băiatul meu s-a pregătit cu multă rîvnă. Vrea cu tot dinadinsul să devină tractorist.

După o scurtă pauză, el ne-a vorbit cu tristețe în glas, despre vremurile grele de altădată.

— Noi n-am avut parte de școală. Cînd eram tineri trebuia să trudim, cît era ziua de mare, pe pămîntul boierilor și al chiaburilor. Dar, vremurile acelea de bejenie au trecut. Acum, copiii noștri au posibilitatea să învețe carte, să cunoască tainele științei agricole și zootehnice, învață cum se pot obține roade mai bogate.

După vreo 20 de minute am ajuns în fața școlii, o clădire mare, care a fost recent renovată. Aici, pregătirile pentru noul an școlar au început din vreme. Mai întîi, mîinile harnice ale meșterilor zugravi au dichisit fațada ca și pereții din interiorul claselor, a laboratorului, a internatului, a cantinei și clubului. Apoi, personalul școlii a făcut amenajările necesare, pentru ca elevii să poată învăța în condiții bune.

Deși era o oră cam matinală, în curtea școlii domnea o animație deosebită. Numeroși tineri și tinere, veniți din toate colțurile regiunii București așteptau cu nerăbdare începerea examenului. În această zi, viitorii elevi aveau să dea examen la proba orală, la matematică și limba romînă. Mare parte dintre tinerii candidați erau însoțiți de părinți sau rude, care le dădeau curaj.

La ora 8 și-a făcut apariția și comisia de examinare, alcătuită din profesoarele Alexandrina Petrescu, Elena Cîrîc și Viorica Drăgoi, directoarea școlii. Viitorii elevi sînt chemați în clasă. Fiecare ia cîte un bilet și se așează în bancă. Primul este ascultat tînărul Mircea Marian, din comuna Cocioc, raionul Răcari. El are de rezolvat la tablă o ecuație și o problemă de geometrie. În clasă domnește o liniște perfectă. Candidații sînt numai ochi și urechi la cel care este examinat. Fiul colectivistului Marian din comuna Cocioc se dovedește bine pregătit și primește nota 8. Aceeași notă a primit-o, mai înainte cu o zi, și la proba scrisă, la matematică. Apoi trece la tablă tînărul Nicolae Trică, din comuna Colilia, raionul Slobozia. El are ca subiect calcularea celei de-a 4-a proporționale dintr-o proporție și teorema lui Tales. La început pare mai reținut, dar profesoara, tov. Petrescu îi pune unele întrebări ajutătoare și Nicolae Trică reușește să rezolve problema, primind nota 7. În continuare sînt ascultați alți candidați. Mai ales, trebuie să menționăm notele foarte bune obținute de tinerii Florea Pavel, Ștefan Neccșu, Aurică Petre, Florica Luca. Și la proba orală, la limba romînă, viitorii elevi au lăsat o impresie frumoasă.

Examinarea viitorilor elevi tractoriști și crescători de animale ai școlii profesionale din Fierbinți s-a terminat către ora prînzului. Imediat s-au anunțat și rezultatele. Cei care au reușit — și erau foarte mulți — au fost anunțați să se pregătească în vederea începerii cursurilor.

În total vor urma cursurile acestei școli profesionale 160 de elevi. Ei au asigurate aici cele mai bune condiții pentru a deveni, după 3 ani — cît durează cursurile teoretice și practice — cadre calificate necesare agriculturii noastre socialiste.

M. LERESCU

Campania însămînțărilor de toamnă a început. Pentru reușita acestei „bătălii" și asigurarea unor recolte bogate în anul viitor, intens se lucrează și la laboratorul pentru controlul semințelor al regiunii Iași. In fotografie: laborantele Emilia Grigoriu și Elena Tabac, încearcă puterea de germinare a semințelor

Douăsprezece obiective mari într-un an

Cînd s-a întocmit, în iarnă, planul de producţie s-a văzut că gospodăria colectivă „Progresul" din raionul Feteşti mai are nevoie de cel puţin 12 construcţii. Au fost trecute în plan: 4 grajduri pentru taurine cu o capacitate de 100 de capete fiecare, o maternitate pentru 50 scroafe, un saivan pentru 800 oi, o îngrăşătorie de porci, un pătul dublu pentru porumb, o casă pentru monta artificială la oi şi 3 case pentru puţurile forate. Ca aceste obiective să fie ridicate la timp, în bune condiţiuni, şi cu cheltuieli cît mai mici, conducerea gospodăriei a organizat o brigadă de constructori formată din 36 de meseriaşi şi 6 echipe de cărămidari. Acestea au confecţionat 600.000 de cărămizi. Pînă acum au fost ridicate grajdurile, maternitatea, îngrăşătoria şi cele trei case necesare puţurilor forate. Calitatea construcţiilor e foarte bună.

Prin folosirea de cărămizi confecţionate în gospodărie, a lemnului de salcîm şi de salcie, a stufului, papurei şi a altor materiale locale, s-au economisit peste 186.000 lei.

Pînă la începutul lunii viitoare planul la construcţii zootehnice va fi îndeplinit în întregime

FRINCU CONSTANTIN
corespondent

TERMINATE: 202 obiective din 250

Sporirea considerabilă în acest an a efectivelor de animale în gospodăriile agricole colective din raionul Huşi, a impus, cum era şi firesc, construirea de noi obiective zootehnice. Cele peste 250 de noi construcţii planificate în anul acesta au fost atacate încă din primele luni ale anului.

Preocuparea consiliilor de conducere din gospodăriile colective pentru terminarea la timp şi în bune condiţiuni a acestor obiective a dat roade bune. Pînă în prezent în raionul Huşi au fost terminate şi date în folosinţă 202 obiective.

Pentru sectorul zootehnic au fost construite 37 de grajduri pentru taurine a cîte 50 de capete, 23 de maternităţi, 26 de coteţe pentru păsări, 9 saivane etc.

Au fost, de asemenea, terminate 26 de magazii de cereale, 23 de pătule, 7 ateliere pentru fierărie — lemnărie, 6 remize pentru maşini şi unelte şi altele.

Prin folosirea pe scară largă a materialelor locale, gospodăriile colective au economisit în noile obiective peste 1.570.000 de lei.

Toate cele 70 gospodării colective şi-au procurat pe plan local însemnate cantităţi de materiale de construcţii printre care piatră, cărămidă, chirpici, balast şi lemn. Majoritatea construcţiilor zootehnice au fost acoperite cu stuf — care se găseşte din abundenţă prin partea locului.

Printre gospodăriile colective care au ridicat cele mai multe construcţii, realizînd şi cele mai mari economii, amintim pe cele din Boţeşti, Plăteşti, Dudă, Epureni, Stănileşti, Bărboşi, Oţetoaia şi altele.

AUREL CIULEI
corespondent

O CRESCĂTOARE FRUNTAŞĂ

Printre îngrijitoarele fruntaşe de la ferma de viţei a gospodăriei agricole de stat Cristeşti, regiunea Iaşi, se numără şi tov. Maria Brehuescu

La 100 de hectare teren, 400.000 de lei fond de bază

De la 44 de familii de ţărani la 651, aşa a crescut gospodăria colectivă din Hărman, raionul Sf. Gheorghe, în cei 11 ani de la înfiinţare. Chiar de la început colectiviştii din Hărman au dat o mare atenţie creşterii continue a fondului de bază ca principal mijloc de sporire a averii obşteşti şi a veniturilor personale. Astfel la sfîrşitul anului trecut fondul de bază ajunsese la 4.300.000 de lei, el urmînd a fi mărit în acest an cu încă 2.200.000, revenind la 100 hectare teren agricol 400.000 lei.

În acest fel averea gospodăriei a crescut foarte mult. În fermele de animale ea are 450 de vaci de lapte revenind peste 27 de vaci la 100 de hectare, 539 capete de tineret taurin, peste 900 de porcine din care 121 de scroafe, 1.500 de ovine etc. Veniturile băneşti obţinute din zootehnie vor fi la sfîrşitul acestui an de peste 1.850.000 de lei.

Au fost ridicate mai multe construcţii agrozootehnice printre care 5 grajduri de vaci, o maternitate de scroafe, un saivan, 4 magazii de cereale şi altele.

Realizînd mari venituri băneşti prin valorificarea de produse cu statul, gospodăria colectivă din Hărman a repartizat în acest an membrilor săi avansuri băneşti — cîte 8 lei la ziua-muncă.

Prof. MARIN ION
corespondent

PĂDUREA florii de salcîm

Pe aici se afla un ţărm de mare întinsă, fără valuri şi fără pescăruşi. Cîndva. I s-a spus Marea Panoniei. Apele răscolite de vînturi au secat ori au fost sorbite de adîncuri. Astăzi, răscolite de vînturi, sînt doar nisipurile. Nisipurile, pe care creşte o iarbă robustă cînd plouă şi firavă în vreme de secetă. Marea de altădată, o mai amintesc doar dealurile uşor înclinate, dispuse într-un amfiteatru vast.

Acestor pămînturi sterpe, cu iarbă firavă, li s-a declarat război. Despre pricerea încleştare dintre om şi pămînt mi-a vorbit tov. Wilhelm Derer, preşedintele sfatului popular din comuna Valea lui Mihai.

— Lupta pentru redarea de noi pămînturi agriculturii, mi-a spus el, a început în comuna noastră, încă de la înfiinţarea gospodăriei colective, cu vreo zece ani în urmă.

Pentru a cunoaşte această luptă am pornit într-o dimineaţă de septembrie spre geana orizontului, la fermele gospodăriei aflate departe în cîmp, în mijlocul unei păduri tinere de salcîmi întinse cît vedeai cu ochii. Aceste păduri — sădite cu cazmă ca să oţoloască neastîmpărul nisipului purtat de vînt pe ogoare — au făcut ca salcîmul să devină o sursă de importante venituri. Toate construcţiile gospodăriei s-au făcut şi se fac cu lemn de salcîm. Tot salcîmii, plantaţi pe sute de hectare, găzduiesc primăvara, cînd înfloresc, prisăcile a zeci de gospodării colective din regiunea Crişana. Între ele este, binţelеs şi prisaca colectiviştilor din Valea lui Mihai.

Drumul spre construcţiile (tabăra) de vară ale fermei de vaci, înaintează departe în inima pădurii pe sub bolta crengilor de salcîmi. Aci, la fermă, am făcut cunoştinţă cu Alexandru Beke şi Carol Covaci. Amîndoi sînt tineri. Munca depusă în gospodărie, seriozitatea cu care-şi îndeplinesc îndatoririle i-au făcut să se bucure de toată încrederea. Li s-a dat astfel în grijă aprovizionarea cu furaje a întregului sector zootehnic.

— Ferma noastră de vaci, spunea brigadierul zootehnic Paul Rizou, numără peste două sute de capete. Întregul sector bovin se ridică la peste 600 capete, din care 163 viţei sugari şi 253 de juninci. Ţinînd seama de acest număr, cei doi utemişti au mare răspundere...

Cultivarea nutreţurilor este o preocupare aproape a tuturor colectiviştilor. Locurile pentru păşune sînt neîndestulătoare. Pe nisipurile zburătoare creşte iarbă puţină. Din pămîntul de cultură nu se poate rupe pentru islaz. Anul acesta, după seceriş, au fost însămînţate cu porumb furajer peste 150 de hectare de mirişte. Porumbul din cultura a doua este mare şi nu-ţi vine să crezi văzîndu-l, că terenul pe care e cultivat a fost în urmă cu doar cîţiva ani pămînt nisipos.

Lupta cea mai mare o duc însă colectiviştii din Valea lui Mihai cu nisipurile zburătoare. Şi nu este deloc uşoară. Via, de pildă, nu creşte pe nisipuri decît plantată adînc în pămînt, adesea în şanţuri, ferită de primejdia de a fi acoperită cu pulbere sau smulsă de vînturi.

Se ştie că un hectar de livadă sau un hectar de vie aduce un venit însemnat. Pornind de la calcule simple, colectiviştii din Valea lui Mihai transformă nisipurile în livezi de pomi şi podgorii.

— Anul acesta, ne spune tov. Andrei Covaci, şeful brigăzii a treia din gospodăria colectivă, am plantat cu pomi roditori o suprafaţă de 11 hectare, cu viţă de vie cinci hectare, dar acţiunea continuă.

Planul de perspectivă al gospodăriei, inspirat de Directivele Congresului al III-lea al partidului, este axat pe valorificarea superioară a pămîntului. Munca pentru extinderea suprafeţelor agricole se duce mai ales din toamnă şi pînă în primăvară. Atunci sute de colectivişti scot din locurile sterpe buturgi, cară pe ele gunoi de grajd, pregătind sole întinse pentru viitoarele culturi. Din plan am aflat că se vor planta pînă în 1965, în fiecare an, cîte 10 ha cu pomi roditori şi cîte 5 ha de vie nobilă. Este uşor de socotit cu cît vor spori acestea veniturile gospodăriei, cît de răsplătită va fi munca depusă.

Nisipurile zburătoare dispar treptat, devenind ogoare şi grădini. Anul acesta, pe asemenea pămînturi s-au însămînţat cartofi, roşii şi alte legume pe circa 80 de hectare.

În gospodăria colectivă din Valea lui Mihai, valoarea zilei-muncă s-a ridicat anul trecut la circa 40 de lei. Datorită cîştigurilor bune, colectiviştii Iosif Niocoy, Emeric Kelemen, Ludovic Kiraly şi alţii şi-au ridicat de curînd case noi. În gospodărie se fac construcţii de sute de mii de lei. La obţinerea acestor venituri şi a acumulărilor la fondul de bază contribuie desigur într-o măsură însemnată şi roadele strînse de pe fostele nisipuri zburătoare.

TUDOR CĂLIN

În regiunea Iaşi

Ritmul sporirii numărului de animale proprietate obştească prin cumpărări nu-i mulţumitor

Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. privind măsurile de creştere a numărului de animale în gospodăriile agricole colective este în centrul atenţiei organelor de partid şi de stat din regiunea Iaşi. Pe baza instrucţiunilor pentru aplicarea Hotărîrii, elaborate de Ministerul Agriculturii, comitetul executiv al sfatului popular regional Iaşi a constituit comandamente raionale formate din ingineri zootehnişti, medici veterinari, economişti etc. Acestea au defalcat creditele repartizate raioanelor pe gospodării în funcţie de posibilităţile pe care le avea fiecare unitate. S-a avut în vedere ca unor gospodării agricole colective puternice ca cele din Potîngeni, raionul Iaşi, Tîrzii, raionul Huşi, Hoţca, raionul Paşcani, care puteau să-şi procure animale şi din fonduri proprii, să li se acorde credite mai mici. În acelaşi timp comandamentele raionale au repartizat credite mai mari gospodăriilor foarte tinere dar cu condiţii bune de sporire imediată a numărului animalelor şi îndeosebi al vacilor de lapte.

Avînd sprijinul comitetului executiv, inginerul Plăvădeanu Viorel din cadrul comandamentului regional a luat legătura cu regiunile Hunedoara, Suceava, Argeş, Maramureş, Crişana, Mureş-Autonomă Maghiară, pentru a stabili împreună cu acestea cîte animale, cînd şi cum pot fi procurate din regiunile amintite. În aceste regiuni au fost trimişi apoi delegaţi ai raioanelor regiunii Iaşi.

Folosind creditele acordate, gospodăriile agricole colective din regiunea Iaşi, au cumpărat pînă acum 2.364 de vaci de lapte (73 la sută din plan), 4.964 de viţele (49 la sută). Din cele 31.000 de oi planificate, au fost cumpărate doar peste 60 la sută din plan, iar la procurarea de scroafe s-a realizat planul în proporţie de 108 la sută. Cu excepţia porcinelor cifrele arată o serioasă rămînere în urmă. Realizări slabe s-au obţinut în raioanele Huşi, Negreşti şi Vaslui, unde planul cumpărării de vaci cu fonduri provenite din credite acordate de stat a fost îndeplinit, în ordine, în procentele: 38,8, 42 şi 32 la sută. Ca să acopere integral creditele puse la dispoziţie, gospodăriile colective ieşene mai trebuie să cumpere în următoarele trei luni 663 de vaci, 5.036 de viţele şi 10.485 de oi. După cum se vede planul de cumpărare a viţelelor şi oilor este mult rămas în urmă. Aceasta se datoreşte îndeosebi faptului că unele comandamente raionale au trimis în regiunile furnizoare delegaţi necorespunzători care nu s-au străduit prea mult să-şi îndeplinească sarcinile încredinţate. Trebuie spus că nici organele agricole din regiunile furnizoare n-au acordat sprijin suficient delegaţilor. Deşi au stat cu săptămînile în regiunea Suceava, tovarăşii Dragaslan Gh. şi Costăchescu Th., delegaţii raionului Huşi, n-au reuşit să achiziţioneze nici un animal. Aşa stînd lucrurile mai e de mirare că din cele 1.288 de vaci de lapte planificate să fie cumpărate pentru regiunea Iaşi din Suceava, au fost achiziţionate doar 733 de capete (adică 56 la sută), iar din cele 4.042 de viţele doar 1.504 capete (37 la sută)?

Rezultatele nu sînt satisfăcătoare nici în privinţa cumpărării animalelor cu fonduri proprii. Pînă în prezent n-au fost procurate decît 541 de vaci din cele 1.000 care urmau să fie cumpărate cu fonduri proprii. La oi şi scroafe de reproducţie realizările sînt cam la fel de slabe.

Nerealizarea planului de cumpărări cu fonduri proprii se datorează — după cum ne-au informat tovarăşii din secţia agricolă regională — planificării birocratice făcute de către unele comisii (comandamente) raionale. Acestea au planificat şi unele gospodării colective cu posibilităţi încă limitate ca să-şi procure numeroase animale din fonduri proprii. În schimb, ele n-au dat plan de cumpărări cu fonduri proprii unor unităţi care puteau face acest lucru. Trebuie spus însă că planul de cumpărări cu fonduri proprii poate fi nu numai îndeplinit, dar şi depăşit. Obţinînd venituri băneşti superioare celor planificate, gospodării ca cele din Cucuteni, Sculeni, Ruginoasa, Leţcani, Potîngeni etc., etc., pot să-şi procure mai multe animale decît prevăzuseră iniţial fără a apela la credite. Ele au de altfel şi condiţii de a asigura cazarea, furajarea şi îngrijirea unui număr mai mare de animale.

Au mai rămas doar 3 luni şi jumătate pînă la sfîrşitul anului şi planul de cumpărări, mai ales la viţele şi ovine, este mult rămas în urmă. Este necesar, de aceea, ca secţiile agricole şi comisiile (comandamentele) raionale înfiinţate pentru a traduce în viaţă prevederile Hotărîrii C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri să impulsioneze zi de zi acţiunea de procurare a animalelor, folosindu-se cît mai economic cu putinţă atît creditele cît şi fondurile proprii existente. Trebuie depistate animalele disponibile pentru vînzare nu numai în regiunile furnizoare dar şi cele din regiunea Iaşi. Numai în felul acesta, gospodăriile colective ieşene vor putea să-şi asigure în întregime numărul de animale planificat.

P. ZBÎRLEA

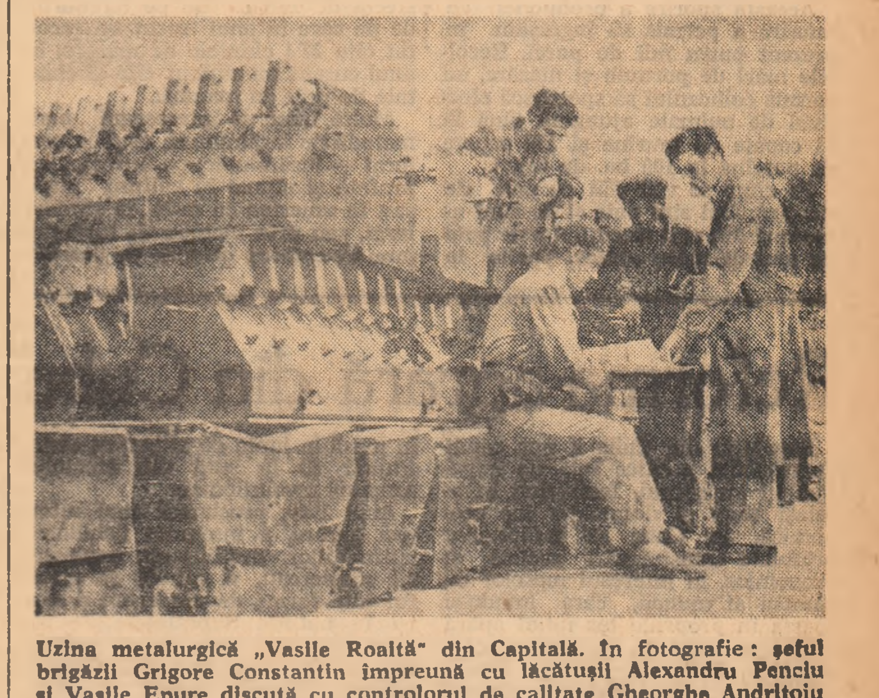
Beneficiarul despre gospodăria colectivă furnizoare

Să nu vă mire faptul că eu, salariatul unui sanatoriu balnear din Techirghiol, vă scriu despre munca unei gospodării colective. Între sanatoriul nostru de copii şi gospodăria colectivă „Partizanul Roşu" din Techirghiol există o legătură strînsă şi permanentă. Printre unităţile de la care se aprovizionează sanatoriul nostru cu lapte, legume şi alte produse agro-alimentare, se numără şi această gospodărie.

Alături de tratament, calitatea alimentaţiei este şi ea unul din factorii care ajută la însănătoşirea şi fortificarea copiilor. De la gospodăria colectivă „Partizanul Roşu", sanatoriul nostru primeşte îndeosebi legume. Totdeauna gospodăria ne-a livrat legume proaspete, de bună calitate. De altfel, dată fiind apropierea sanatoriului de gospodărie, legumele le primim la o oră-două după ce sînt recoltate.

Sanatoriul nostru nu-i singurul beneficiar. Gospodăria colectivă îşi valorifică legumele prin multe restaurante şi cantine de sanatorii şi vile cît şi prin magazinele proprii de desfacere ce le are la Eforie, Constanţa şi în localitate. Între altele, gospodăria a valorificat pînă la 1 septembrie 82.500 de kg. de roşii, 48.860 de kg. de ardei, 71.840 de kg. de ceapă, 200.000 de kg. de pepeni, 259.200 de kg. de cartofi etc. În total, 736.630 de kg. de produse legumicole. Numai pe legumele valorificate prin magazinele proprii, gospodăria a încasat peste 400.000 de lei. După aprecierea consiliului de conducere, gospodăria va mai valorifica pînă la sfîrşitul anului circa un milion de kilograme de legume. Sanatoriul nostru, care-i pe deplin mulţumit de calitatea produselor, de faptul că gospodăria ne livrează legumele la timp, potrivit graficului, va fi în continuare unul dintre beneficiarii gospodăriei.

NEMETCEA RIDVAN

Uzina metalurgică „Vasile Roaită" din Capitală. În fotografie: şeful brigăzii Grigore Constantin împreună cu lăcătuşii Alexandru Penciu şi Vasile Epure discută cu controlorul de calitate Gheorghe Andriţoiu despre calitatea montării cilindrului distribuitor a cutiilor de seminţe de la semănătorilor S.U. 29.

Măsuri eficiente pentru o producţie bună de grîu

(Urmare din pag. I-a)

în loc de 695 cît era planul la zi. În aceste gospodării lucrările respective trebuie acum zorite cu toate forţele.

— Am aflat că în unele unităţi din cadrul Trustului Gostat Bucureşti au şi început însămînţările...

— Da. Pînă azi, 11 septembrie, au fost semănate peste 4.500 de ha. cu secară, din planul de 5.000 de ha. La gospodăria de stat Dragalina, de pildă, s-au semănat 175 de ha. faţă de cele 250 ha. prevăzute; la gospodăriile de stat Pietroiu şi Cocargeaua planul de însămînţări cu secară prevăzut a şi fost realizat.

Pe ziua de 15 septembrie, în unităţile noastre începe semănatul orzului de toamnă, iar la 20 septembrie semănatul grîului. Măsurile luate de către conducerea Trustului nostru prevăd ca cel mai tîrziu la 20 octombrie, însămînţatul grîului să fie terminat.

— Ce măsuri mai importante au fost luate ca însămînţatul grîului să se execute anul acesta la un înalt nivel calitativ?

— În primul rînd, ţin să subliniez că în acest an semănatul grîului se face *în mod obligatoriu* în 2 arături, după premergătoarele care au eliberat de timpuriu terenurile. Prima arătură adîncă de vară pentru grîu a fost terminată încă de la începutul lunii august. În acest interval însă, pămîntul s-a tasat şi au răsărit buruieni. De aceea, au fost date dispoziţii ca arătura a doua să se execute cu cel puţin 20 de zile înainte de însămînţare, la adîncimea 18—20 cm., şi simultan grăpată cu grapa stelată sau reglabilă. Pe cele 42.900 ha. de care am amintit mai sus, s-a executat şi această a doua arătură.

Au fost luate măsuri ca arătura a II-a să fie întreţinută pînă la însămînţare după fiecare ploaie în scopul menţinerii apei în sol şi distrugerii buruienilor. În preziua semănatului se va pregăti patul germinativ folosindu-se grapa cu discuri sau cultivatorul la adîncimea de însămînţare. Pe terenurile ocupate cu culturi ce se recoltează tîrziu, între care circa 30.000 de ha. cu porumb, 4.200 de hectare cu porumb pentru siloz, şi 5.800 de hectare cu floarea-soarelui — se va executa o arătură de 28-30 cm. adîncime, grăpată simultan cu grapa stelată. Această arătură trebuie terminată cu cel puţin 10 zile înainte de semănat.

În scopul folosirii unor seminţe corespunzătoare, unităţile noastre au fost îndrumate ca în cazul în care nu au obţinut un grîu cu puritate de cel puţin 99 la sută şi lipsit de boabe şiştave la prima condiţionare, să execute o a doua condiţionare cu obiectivul principal de a elimina complet boabele şiştave. De asemenea, tuturor gospodăriilor agricole de stat li s-a atras atenţia să verifice cu grijă aprovizionarea cu antimălurice (Germisan) cunoscînd că pentru fiecare tonă de sămînţă de grîu trebuie asigurate 2 kg. de Germisan.

Tratarea seminţelor trebuie să se facă cu cea mai mare atenţie, respectîndu-se cu stricteţe doza recomandată de noi în scris, tuturor gospodăriilor şi durata tratamentului.

Înainte şi după tratarea seminţelor de orz se va face neapărat proba de germinaţie. S-au dat indicaţii ca tratamentul grîului să se facă de îndată, *pentru a se asigura desfăşurarea normală a vitezei zilnice de lucru la semănat şi a se crea stocuri pentru cîteva zile de lucru.*

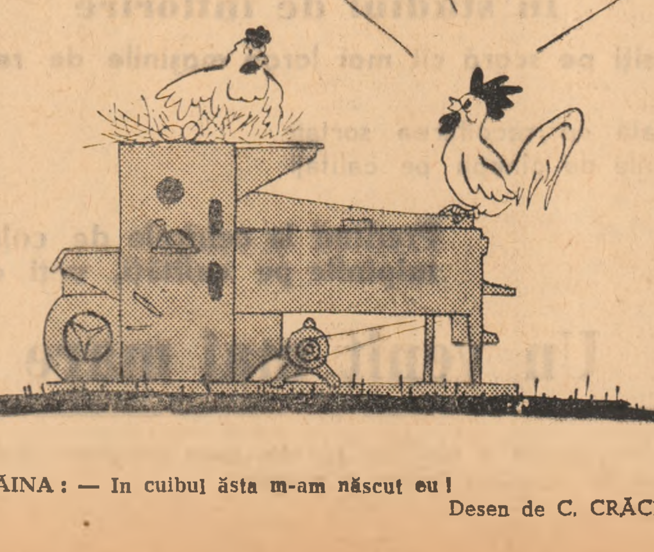
În ce priveşte executarea semănatului propriu-zis, acesta se va face folosindu-se numai semănătoarea SU—29. Cele 860 de semănători au fost reparate şi recepţionate din timp. Adîncimea de semănat la grîu va fi cuprinsă între 6—8 cm., ţinînd seama de cerinţele fiecărui soi în parte, iar pentru orz 7—8 cm. Numai respectînd această adîncime se poate asigura o rezistenţă mărită la ger şi secetă.

Mai trebuie să adaug că conducerea Trustului a luat măsuri din timp în vederea efectuării în fiecare unitate, înaintea începerii semănatului a pregătirii maşinilor de semănat şi executarea probei pentru cantitatea de sămînţă la hectar.

Capacitatea de lucru minimă pe zi a unei semănători este de 12 ha., în funcţie de lungimea tarlalei. Au fost luate măsuri ca maiştrii de cultură să raporteze în fiecare seară conducerilor gospodăriilor, suprafaţa semănată, cantitatea de sămînţă totală şi norma folosită la hectar.

Anul acesta ca urmare a unei dotări din ce în ce mai bune cu mijloace mecanizate, ca urmare a pregătirii superioare a terenului, şi a pregătirii temeinice a cadrelor, au fost create condiţii ca însămînţările de toamnă să fie executate la un înalt nivel calitativ. Sîntem încredinţaţi că lucrătorii gospodăriilor de stat vor îndeplini cu cinste acest lucru.

S.M.T. Huedin a trimis întovărăşiţilor din comuna Sîncrat, raionul Huedin, un selector încă din primăvară, dar... defect, pe care nici în prezent nu l-au reparat.

GĂINA: — În cuibul ăsta m-am născut eu!

Desen de C. CRĂCIUN

Îndeplinirea planului de investiţii în construcţii nu mai suferă amînari!

Gospodăriilor agricole de stat li s-au acordat anul acesta importante fonduri băneşti şi mijloace materiale pentru construirea de obiective destinate producţiei şi nevoilor social-culturale. O mare parte din fondurile şi materialele respective au fost alocate pentru construirea adăposturilor de animale, îndeosebi a grajdurilor pentru taurine.

Acolo unde a existat o colaborare strînsă între organele chemate să contribuie la executarea construcţiilor agro-zootehnice, unde această problemă a stat în centrul preocupărilor, realizările sînt bune, iar condiţiile pentru terminarea tuturor obiectivelor la timp şi chiar înainte de termen sînt asigurate.

Pe această linie merită subliniate realizările Trusturilor regionale de construcţii locale şi Trusturile regionale Gostat Dobrogea şi Ploieşti care au îndeplinit planul în proporţie de aproape 80 la sută, Suceava şi Argeş care au de asemenea realizări însemnate.

Calitatea construcţiilor, obiectiv principal spre care şi-au îndreptat atenţia colectivele T.R.C.L.-urilor, este bună. Acelaşi lucru se poate spune şi despre calitatea lucrărilor executate în regie proprie de către gospodăriile agricole de stat.

Pentru rezultatele frumoase obţinute în domeniul construcţiilor agrozootehnice conducerea Departamentului Gostat a atribuit în semestrul I prime în valoare de aproape 30.000 de lei. Printre tovarăşii premiaţi merită să fie amintiţi constructorii Trusturilor Argeş, Dobrogea, Ploieşti şi Suceava şi ai gospodăriilor Poşta Cîlnău, Răsvad, Leorda, Gorneşti şi Drăgăşani.

Deşi în ultima vreme se manifestă o preocupare mai mare din partea organelor şi organizaţiilor care au sarcina să execute construcţiile agro-zootehnice necesare gospodăriilor agricole de stat, mai sînt Trusturi regionale de construcţii locale, Trusturi Gostat şi gospodării care nu acordă suficientă atenţie acestor probleme. Printre T.R.C.L.-urile cu realizări slabe pot fi enumerate cele din Cluj, Crişana, Iaşi şi Galaţi.

Ritmul în care se desfăşoară lucrările pe unele şantiere ale acestor Trusturi este cu totul nesatisfăcător. Fără luarea unor măsuri operative cazarea animalelor nu va putea fi asigurată, lucru care va aduce prejudicii grave sectorului zootehnic.

Mai sînt încă unii tovarăşi care atribuie nerealizarea planului de construcţii agro-zootehnice unor greutăţi întîmpinate cu aprovizionarea de material lemnos. În majoritatea cazurilor nu aceasta ci neorganizarea muncii pe un front mai larg este cauza nerealizării planului. Pentru turnarea pavajelor, executarea pardoselilor în adăposturile de taurine, executarea ieslelor şi tencuielilor nu se cere material lemnos. Unele şantiere nu au asigurată forţa de muncă necesară. Din această pricină, pe şantierele T.R.C.L.-ului Braşov de la G.A.S. Hărman, G.A.S. Prejmer, G.A.S. Saschiz şi altele se lucrează nesatisfăcător.

Situaţii de felul acestora găsim şi la T.R.C.L. Crişana, pe şantierele de la G.A.S. Scînteia, Socodor şi Barmod. Ceva mai mult. Ultima gospodărie n-avea nici un dulgher aşa că materialul lemnos existent pe şantier sta nefolosit nefiind cine să-l lucreze.

Sînt conducători de şantiere — în antrepriză sau regie — care nu manifestă suficientă preocupare pentru asigurarea din timp a şantierelor cu materiale. Iată cîteva exemple: şantierul G.A.S. Ticuşul Vechi din regiunea Braşov duce lipsă de ciment, ţiglă şi agregate, al G.A.S. Socodor din Crişana nu are nisip, iar G.A.S. Movileni din regiunea Iaşi, care execută lucrările în regie, nu are pe şantier balast. Acesta zace însă din luna mai pe rampa gării din apropiere. În această situaţie mai e de mirare că îngrăşătoria de taurine compusă din patru obiective nu va fi gata la termenul fixat prin plan?

Lipsa de răspundere pentru realizarea planului de investiţii-construcţii se reflectă şi în uşurinţa cu care unii tovarăşi folosesc pentru nevoile producţiei materialele alocate pentru investiţii din fond centralizat, creînd situaţia ca obiectivele înscrise în plan să nu poată fi terminate la timp. În regiunea Iaşi, de exemplu, se practică pe larg acest dăunător sistem în gospodăriile care execută lucrările în regie. Astfel, la G.A.S. Războieni au fost luate pentru producţie din fondul de investiţii 25 de mc de bile, la G.A.S. Bîrlad 60 de mc de cherestea şi 40 de mc de bile, la G.A.S. Dagîţa 20 mc de bile. Toate aceste gospodării au sistat mai tîrziu lucrările de construcţii. Motivul? Lipsa materialului lemnos.

Exemplele date arată că rămînerile în urmă sînt cauzate în principal de insuficienta preocupare şi de slaba organizare a muncii pe şantiere.

Ţinînd seama că timpul este destul de înaintat şi cazarea animalelor trebuie făcută în cele mai bune condiţii se impune luarea imediată a măsurilor tehnico-organizatorice necesare pentru terminarea la timp a construcţiilor agro-zootehnice şi în primul rînd a adăposturilor pentru animale. Aprovizionarea şantierelor trebuie terminată înainte de începerea ploilor cînd drumurile devin greu practicabile. Şantierelor pe care lucrările sînt mult rămase în urmă trebuie să li se asigure muncitori în număr suficient pentru a se ataca întreg frontul de lucru existent pe fiecare şantier.

O atenţie deosebită trebuie acordată şi lucrărilor de alimentări cu apă fără care adăposturile nu pot fi date în folosinţă. De asemenea, nu trebuie lăsată pe un plan secund alimentarea cu energie electrică.

Sarcinile mari trasate prin Directivele celui de-al III-lea Congres al partidului şi de plenara din vară a C.C. al P.M.R., pun în faţa lucrătorilor din sectorul construcţiilor agrozootehnice necesitatea intensificării eforturilor pentru realizarea la timp şi de cît mai bună calitate a clădirilor destinate dezvoltării şi creşterii animalelor.

PANTEA GHEORGHE
din Departamentul Gostat

Din agricultura Uniunii Sovietice

Mazărea — o cultură minunată

În părţile noastre, mazărea se numeşte planta-minune. Şi această denumire nu este deloc exagerată. Cu ajutorul acestei plante s-a ridicat mult gospodăria artelului nostru. Acum toată lumea a înţeles cît de bine au făcut colhoznicii luînd hotărîrea de a da importanţa cuvenită acestei culturi.

Înainte, în locurile noastre se obţineau recolte mici: 14—15 chintale de mazăre la ha. În anul 1955 ne-am apropiat de 20 chintale. Dar nici această recoltă nu ne satisface. Experienţa practică ne-a arătat că una din cauzele principale ale recoltelor mici de mazăre este norma de însămînţare redusă. Şi totuşi, în numeroase instrucţiuni popularizate pentru practicieni, oamenii de ştiinţă recomandă norme de însămînţare de 150 şi chiar 120 kilograme.

Ce este de făcut? Noi am păşit hotărît pe calea sporirii normei de însămînţare şi am ajuns pînă la 300—320 kilograme la ha. Şi iată, că în anul 1958 s-a obţinut de pe fiecare din cele 360 ha. cîte 32 de chintale de mazăre. În anul următor, s-a obţinut cîte 31,2 chintale. Mai pe scurt, în ultimii 4 ani, recolta de mazăre nu a fost niciodată sub 27 chintale; în medie, ea depăşeşte 30 de chintale la ha.

Colhoznicii noştri se mîndresc că la consfătuirile zonale, Nikita Sergheevici Hruşciov a vorbit despre succesele lor în creşterea mazării şi făcea apel la producătorii agricoli să se ocupe în mod serios de această cultură extraordinară, care dă venituri mari la unitatea de suprafaţă. Astfel, în anul trecut pe 14.092 chintale de mazăre boabe, artelul a obţinut un venit de circa 180 mii de ruble. Fiecare hectar însămînţat cu mazăre a adus în casa de bani a colhozului 477 ruble, în timp ce orzul a dat numai 142 de ruble. Şi acesta la un consum de muncă aproape egal.

În ultimii ani, culturile de mazăre din colhoz s-au mărit cu o suprafaţă de 556 de ha. Iar dacă vom ţine seama că şi suprafeţele cultivate cu porumb au sporit cu 1.334 ha., atunci se va înţelege de la sine succesele obţinute de noi în sectorul zootehnic. În anul trecut, colhozul a produs cîte 391 chintale de lapte şi cîte 78,4 chintale de carne la 100 de ha. terenuri agricole.

Această sporire a producţiei de mazăre a permis să îngrăşăm în prezent patru mii de porci. Recoltele mari de porumb şi mazăre, au permis colhozului să sporească efectivul de animale ajungînd pînă la 53 capete de taurine şi 150 capete de porcine la 100 ha. de teren.

Pe cîmp se văd clăi de paie de mazăre. Aici sînt paie şi de anul acesta şi din anii trecuţi. Aceste paie ne sînt de mare ajutor. Vacile le mănîncă cu plăcere atît iarna, toamna cît şi primăvara. Vacile consumă cîte 8—10 kilograme de paie mărunţite. Şi pentru porci ele sînt o hrană bună. Paiele de mazăre bogate în albumină permit economisirea concentratelor.

V. KAVUN
preşedintele colhozului „Stalin"
regiunea Viniţa

În primăvara anului curent, suprafeţele ocupate de culturile de mazăre au fost extinse la 708 ha. Colhoznicii au muncit cu rîvnă şi au obţinut o recoltă bogată — cîte 30,4 chintale de mazăre în medie la ha. S-a calculat că din cele două milioane de ruble venit, 250 mii de ruble au fost aduse de mazăre. În depozitele patriei, artelul a depus 12,5 mii de chintale de mazăre.

Bineînţeles că mazărea nu a pus monopol pe colhozul nostru. Noi sîntem totuşi mulţumiţi că ea îşi are locul ei bine definit pe terenurile raionului nostru. După exemplul nostru şi colhozurile învecinate folosesc norme sporite pentru însămînţări şi cu ajutorul unei agrotehnici superioare caută să obţină recolte sporite. Şi acest lucru dă roade bune: în medie pe raion s-a obţinut de pe o suprafaţă de 9,5 mii de hectare cîte 25 chintale de mazăre la hectar.

Pentru cei ce nu cunosc încă această cultură, voi arăta avantajele ei şi diferite metode de cultivare a acestei culturi.

După cum s-a mai spus, mazărea, la o îngrijire bună dă recolte mari şi stabile. Un alt avantaj pe care îl prezintă această plantă este că ea nu se teme de îngheţurile din perioada de primăvară (ea suportă o scădere de temperatură pînă la minus şase grade) şi poate fi însămînţată foarte devreme.

De asemenea, prezintă mare importanţă şi perioada scurtă de vegetaţie a mazării. De la însămînţare pînă la coacerea boabelor de mazăre trec numai 3 luni. Recoltarea la timp a mazării, şi arătura de vară dau posibilitate să se obţină un admirabil semiogor, care nu este cu nimic mai inferior decît ogorul curat.

Mazărea este o admirabilă plantă premergătoare pentru orice cultură, mai ales pentru griul de toamnă şi sfecla de zahăr. De pe terenurile de pe care în anul trecut s-a recoltat cîte 27,1 chintale de mazăre, în anul curent s-a obţinut cîte 32 chintale de griu de toamnă.

Multă lume se interesează care metodă de însămînţare este de preferat — însămînţări pe întreaga suprafaţă şi numai în cultură pură, sau în amestec cu ovăz, în rînduri largi, sau prin metoda de însămînţare în cuiburi dispuse în pătrat?

Experienţa din producţie ne-a convins că prezintă mari avantaje însămînţările pe întreaga suprafaţă. Mă voi baza pe experienţa anului curent. Noi am destinat pentru însămînţări pentru diferite metode cîte 3 ha. de agrofond. Însămînţările, lucrarea pămîntului, recoltarea, s-au efectuat în acelaşi timp. La însămînţări, pe întreaga suprafaţă s-a folosit o semănătoare obişnuită pentru cereale, pentru însămînţări în rînduri mari s-a folosit semănătoarea pentru sfecla de zahăr cu lăţimea între rînduri de 44,5 cm. S-a însămînţat la ha. corespunzător cîte 320, 150, iar în cuiburi dispuse în pătrat cîte 60 kg. de seminţe. Recolta obţinută a fost de cîte 32 chintale la ha., în cazul însămînţării întregului teren, de cîte 28 chintale la însămînţări în rînduri mari şi numai 16 chintale în cazul însămînţărilor în cuiburi dispuse în pătrat.

Renunţînd la ovăz, cultură de sprijin, noi am încercat muştarul. Rezultatele au fost destul de bune. Totuşi noi ne-am oprit la o altă plantă — facelia — una din culturile „conveerului de nectar". Această plantă creşte destul de joasă, are o tulpină destul de solidă, poate fi folosită ca o plantă furajeră pentru animale şi nu reduce recolta de mazăre. Pe toată suprafaţa de 708 ha. ocupată de mazăre, facelia a fost semănată cîte 1 kg. la ha.

Se ştie că mazărea, mai ales cea înaltă, are tendinţa de a se culca. La normele de însămînţare de 300—320 kg. plantele se agaţă cu cîrceii şi se susţin unele pe altele, putînd fi uşor recoltate cu maşina. În anul acesta noi am experimentat secerătoarea J.N.U.—3,2 care coseşte foarte bine chiar şi cele mai culcate plante.

Recoltarea s-a început, atunci cînd trei sferturi din boabe au devenit brune. Mecanicul Dimitrii Cugac a cosit cu această semănătoare mazărea de pe 12—15 ha. pe zi, înlocuind munca a 60—70 cosaşi.

Mazărea are o particularitate: este foarte sensibilă la atacul dăunătorilor — gărgăriţa. Trebuie multă atenţie în pregătirea la timp a chimicalelor pentru apărarea contra dăunătorilor. Stropirea mazărei cu aceste chimicale se face de două ori — o dată la formarea bobocilor şi în perioada de înflorire.

Acest lucru se face din avion — în proporţie de 15 kg. soluţie la ha. dar şi cu ajutorul tractorului de pulverizare.

Reforma agrară din Cuba

Revoluţia din Cuba a pus capăt dependenţei politice faţă de imperialiştii americani, înlăturînd în acelaşi timp şi dominaţia lor economică. În Cuba se înfăptuiesc profunde transformări sociale şi economice, în interesul maselor de oameni ai muncii, care luîndu-şi soarta în propriile lor mîini apără revoluţia cu toată puterea şi convingerea. Din caracterizarea făcută de Blas Roca, secretarul general al partidului socialist-popular, reiese că revoluţia din Cuba este o revoluţie agrară, antiimperialistă, de eliberare naţională, patriotică şi populară, progresistă şi radicală.

Printre problemele care s-au pus, în primul rînd, în faţa revoluţiei, era reforma agrară. În adevăr, conducătorii revoluţiei, în frunte cu Fidel Castro, încă în timpul luptelor pentru cucerirea puterii, pentru înlăturarea dictaturii sîngeroase a lui Batista — lacheul imperialiştilor americani, au luat hotărîrea de a confisca pămîntul de la moşieri şi de la imperialiştii americani şi de a-l împărţi ţăranilor muncitori.

Marii moşieri şi imperialiştii deţineau o bună parte din suprafeţele de pămînt, iar ţăranii muncitori, izgoniţi de pe parcelele lor, erau nevoiţi să muncească pe pămînturile moşiereşti în condiţii de cruntă exploatare. Astfel, în Cuba existau 159.958 de gospodării care deţineau în total 676.365 de cabalerias de pămînt (cabalerias = 13,42 ha.). Dintre acestea, 62.500 de gospodării sau 39 la sută din numărul total al gospodăriilor aveau numai 22.112 cabalerias, adică 3,3 la sută din suprafaţa ocupată de toate gospodăriile. În acelaşi timp un număr de 884 de mari gospodării adică 0,5 la sută din numărul total al gospodăriilor, ocupau 243.003 cabalerias de pămînt. În total, marii moşieri ocupau 47 la sută din întreaga suprafaţă de pămînt. În afară de acestea, 110.000 de cabalerias se aflau în mîinile imperialiştilor americani. Existenţa proprietăţii moşierilor şi a imperialiştilor asupra pămîntului costituia cauza principală a mizeriei nu numai a ţăranilor şi muncitorilor agricoli ci şi a muncitorilor industriali.

Şomajul, veniturile scăzute ale populaţiei, lipsa unei pieţe interne, economia naţională foarte slabă, puteau fi înlăturate, în primul rînd, numai printr-o reformă agrară realizată pe cale revoluţionară. Ajutaţi şi îndrumaţi continuu de partidul socialist-popular, ţăranii şi muncitorii agricoli au participat la lupta împotriva dictaturii lui Batista, cu convingerea fermă că, o dată cu libertatea, vor dobîndi şi pămînt. Un ţăran care lupta în detaşamentele de partizani spunea: „Nu voi lăsa din mîini această puşcă, pînă cînd nu va fi rezolvată problema pămîntului. Pentru mine, pămîntul înseamnă libertate".

Tocmai de aceea, ţăranii săraci şi muncitorii agricoli au participat în masă la lupta de eliberare, constituind 80 la sută din efectivul armatei revoluţionare.

Anul 1960, proclamat anul reformei agrare, a însemnat lichidarea latifundiilor, desfiinţarea exploatării moşiereşti, a dijmei şi oricăror alte forme de percepere a rentei în natură. Suprafeţele de pămînt care depăşeau 30 de cabalerias au fost împărţite muncitorilor agricoli, ţăranilor săraci şi soldaţilor din armata revoluţionară. Încă de la început, statul a ajutat ţărănimea să se organizeze, să-şi procure unelte agricole, seminţe etc. Pentru dezvoltarea agriculturii, statul a alocat mari sume de bani, destinate achiziţionării de maşini agricole; agricultura a primit mii de tractoare de diferite capacităţi, buldozere, semănători, maşini de irigaţie etc. Au fost create multe magazine populare şi depozite pentru aprovizionarea ţăranilor cu mărfuri ieftine, fiind scăpaţi astfel de jaful speculanţilor.

Ajutaţi şi îndrumaţi de către stat, ţăranii şi muncitorii agricoli s-au organizat în cooperative pentru lucrarea în comun a pămîntului. Cele mai răspîndite cooperative au fost formate de către muncitorii agricoli şi ţăranii săraci lipsiţi de pămînt, pe pămînturile confiscate de la latifundiari.

Un alt tip de cooperaţie îl constituie cooperativele ţărăneşti, în care ţăranii săraci şi mijlocaşi şi-au unit parcelele lor de pămînt pe baza convingerii, pentru a efectua în comun unele lucrări şi pentru a desfiinţa haturile. Mai sînt şi cooperativele de stat, care se ocupă mai ales cu creşterea animalelor.

Cu toate că procesul de cooperativizare se desfăşoară în mod lent, în măsura în care ţăranii se conving de avantajele muncii în comun, producţia cooperatistă şi de stat deţine în prezent, majoritatea suprafeţelor de pămînt. Din ce în ce se face tot mai mare numărul ţăranilor care se conving că munca în comun le aduce foloase mai mari. În prezent, eforturile guvernului revoluţionar se îndreaptă spre dezvoltarea producţiei agricole, înlăturarea sistemului monoculturii trestiei de zahăr şi crearea unei agriculturi multilateral dezvoltate, precum şi construirii unor sisteme de irigaţii, magazine populare, drumuri, locuinţe, şcoli, spitale etc.

Transformările profunde în viaţa satului deschid mari posibilităţi pentru dezvoltarea industrială a ţării, dezvoltare care a început cu ajutorul U.R.S.S. şi altor ţări socialiste.

Poporul cuban, ajutat de ale popoare şi în primul rînd de U.R.S.S. şi de ţările socialiste, va reuşi să-şi apere şi să-şi consolideze independenţa care-i asigură o viaţă luminoasă şi-i deschide perspective şi mai înălţătoare, constituind în acelaşi timp un exemplu pentru popoarele vecine.

Tratativele -- singura cale raţională pentru rezolvarea problemelor litigioase

Rezolvarea problemei germane prin încheierea grabnică a Tratatului de pace cu Germania şi normalizarea, pe această bază, a situaţiei din Berlinul occidental, constituie în momentul de faţă cea mai acută şi mai importantă problemă internaţională. Propunerile clare şi juste făcute în această privinţă de Uniunea Sovietică şi R. D. Germană se bucură de aprobarea deplină a popoarelor iubitoare de pace, a tuturor oamenilor de bună credinţă. Din rîndul opiniei publice mondiale continuă să se audă cu tot mai multă vigoare glasuri care îndeamnă la tratative, care cer puterilor occidentale să răspundă propunerilor şi iniţiativelor paşnice ale U.R.S.S. şi celorlalte ţări socialiste nu prin ameninţări şi aţîţarea isteriei războinice, ci prin măsuri şi propuneri raţionale.

În sprijinul tratativelor în problema germană şi al recunoaşterii celor două state germane s-a pronunţat, de pildă, conferinţa conducătorilor de ţări neangajate care a avut loc recent la Belgrad. Conferinţa a adresat lui N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi lui J. Kennedy, preşedintele S.U.A., chemarea de a începe imediat tratative în interesul păcii. Şeful guvernului sovietic a primit favorabil această chemare. Acest lucru rezultă şi din comunicatul comun sovieto-indian dat publicităţii după vizita în Uniunea Sovietică a primului ministru al Indiei J. Nehru, care împreună cu K. Nkrumah, primul ministru al Ghanei, a avut misiunea de a înmîna lui N. S. Hruşciov o scrisoare ce i-a fost adresată de şefii delegaţiilor la conferinţa de la Belgrad. „Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., Nikita Hruşciov, se arată, între altele, în comunicatul amintit, a expus în cursul convorbirilor cu primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, poziţia guvernului sovietic în problema încheierii Tratatului de pace cu Germania. Nehru a fost de acord cu N. S. Hruşciov că în prezent faptul existenţei celor două state germane nu poate fi ignorat şi că orice încercare de a modifica graniţele ar avea consecinţe periculoase. Primul ministru al Indiei, se spune mai departe în comunicat, a scos în evidenţă necesitatea acută de a se căuta o soluţie paşnică a problemei germane, pe calea unor tratative între toate părţile interesate".

În comunicat se arată, de asemenea, că Nikita Hruşciov a expus punctul de vedere al guvernului sovietic în problemele dezarmării şi experimentării armei nucleare. El şi-a exprimat părerea că acum, mai mult decît oricînd împrejurările impun înfăptuirea unei dezarmări generale şi totale, în condiţiile unui control strict şi eficient.

La 12 septembrie au sosit în S.U.A. pentru a se întîlni cu preşedintele Kennedy şi pentru a-i înmîna mesajul participanţilor la Conferinţa de la Belgrad a ţărilor neangajate, preşedintele Indoneziei, Sukarno, şi preşedintele Republicii Mali, Keita. „Sarcina noastră constă, a spus preşedintele Sukarno în cuvîntarea rostită la primirea pe aeroport, în a vă transmite, d-le preşedinte, gîndurile şi neliniştea conferinţei de la Belgrad, gîndurile şi neliniştea noastră în legătură cu actuala situaţie din lume". „Am sosit aici, a spus în cuvîntul său preşedintele Keita, într-un moment excepţional de serios. V-am adus, d-le preşedinte, un mesaj al păcii. V-am adus acest mesaj pentru că ţările tinere au nevoie de pace".

Din păcate unele ziare americane au primit cu ostilitate pe solii conferinţei de la Belgrad, care reprezintă aproximativ 750.000.000 de oameni. Ziarul „Daily News", de pildă, nu s-a sfiit să scrie cu cinism că ei sînt persoane nedorite în S.U.A.

La glasurile care se pronunţă pentru tratative în vederea soluţionării pe cale paşnică a problemelor internaţionale litigoase s-a adăugat recent şi declaraţia Secretariatului Uniunii Internaţionale a Studenţilor. Declaraţia cheamă pe studenţii din lumea întreagă ca, împreună cu toţi oamenii iubitori de pace, să ia atitudine împotriva elementelor ce se opun menţinerii şi întăririi unei păci trainice. În declaraţie se subliniază că soluţionarea problemei germane nu mai poate fi amînată şi că este necesară începerea neîntîrziată a tratativelor.

Pe întreg globul se aud astfel glasuri din ce în ce mai puternice care condamnă pe aţîţătorii la război şi îndeamnă la tratative. Iar diversele evenimente petrecute pe arena internaţională arată că guvernelor puterilor occidentale le este din ce în ce mai greu să nu ţină seama de necesitatea imperioasă a tratativelor, care să pornească în mod lucid de la situaţia de fapt existentă în prezent în Germania.

Descompunerea „zonelor de prosperitate" din Vietnamul de Sud

Într-un comunicat din iulie 1959, dictatorul Vietnamului de sud, Ngo Dinh Diem, care guvernează cu ajutorul baionetelor americane, anunţa cu surle şi trîmbiţe că a hotărît să pună în aplicare un plan pentru ridicarea nivelului de viaţă al ţărănimii. Acest plan prevedea crearea unor aşa-zise „zone de prosperitate". „În regiuni salubre şi favorabile circulaţiei — suna declaraţia oficială — vom aduna pe ţăranii care trăiesc în sărăcie... zonele de prosperitate nu numai că vor ridica nivelul lor de trai, dar vor juca un rol important în dezvoltarea economiei naţionale".

Scopul construirii acestor zone a fost bine cunoscut de la început. Cu atît mai mult cu cît pentru aplicarea planului de organizare a acestor aşa-zise aşezări ţărăneşti a fost desemnat un locotenent-colonel din garda personală a lui Ngo Dinh Diem. Adunarea ţăranilor în zone apropiate de căile de acces, distrugerea micilor aşezări ţărăneşti, urmărea, în primul rînd, să uşureze controlul împotriva adversarilor regimului şi să dea posibilitate aplicării măsurilor represive împotriva oricărei acţiuni antiguvernamentale.

N-a trebuit să treacă prea mult spre a se vedea că între aşa-zisele zone de prosperitate şi faimoasele lagăre de concentrare de tip hitlerist nu există nici o deosebire. De altfel, însăşi administraţia lui Ngo Dinh Diem şi-a dat în petic dezvăluind, de curînd, adevărata înfăţişare a acestor „zone". În Vietnamul de sud s-a publicat nu de mult un timbru închinat „zonelor de prosperitate". În acest timbru se vede că totul este organizat ca o veritabilă tabără militară. Dar ceea ce este mai grăitor este silueta soldatului care se vede în faţă cu baioneta la armă. „Zona de prosperitate" este de fapt un lagăr bine păzit.

Iată cum descrie un ziar străin felul în care se întemeiază o asemenea „zonă a prosperităţii". La Bi Than Hoa (o localitate situată la sud-vest de Saigon, capitala Vietnamului de sud) armata a efectuat nu mai puţin de 800 de razii în 12 sate: a distrus 86 colibe şi a omorît 115 oameni, silind 1.105 familii să se mute într-o „zonă a prosperităţii". Acolo oamenii sînt folosiţi ca mînă de lucru ieftină pentru construcţiile militare pe care le întreprind americanii în această ţară. Torturile, arestările, uciderile, incendierea gospodăriilor mizere ale ţăranilor, acestea sînt mijloacele folosite pretutindeni în Vietnamul de sud pentru a-i obliga pe ţărani să se mute în „zonele de prosperitate". În anul 1960, relatează statisticile, armata a efectuat la sate mai mult de 2.000 de „operaţii de curăţire" de mare amploare. (Aceste „operaţii de curăţire" precedau totdeauna înfiinţarea unei „zone de prosperitate"). Efectivele folosite la aceste operaţii mergeau pînă la 6 batalioane, ceea ce demonstrează cît de mare era împotrivirea pe care o întîmpinau. De multe ori se foloseau tunurile împotriva ţăranilor. Numai în 7 provincii au fost bombardate peste 100 sate. Sate întregi au fost rase de pe suprafaţa pămîntului.

Cu toate acestea, cu toată paza severă instituită, autorităţile n-au putut stăvili numeroasele evadări. Mişcarea împotriva acestor zone a luat asemenea proporţii încît s-a ajuns la descompunerea zonelor. Astfel, planul oficial prevedea construirea, pînă la sfîrşitul anului 1960, a 100 asemenea zone. N-au fost realizate însă decît patruzeci. Datorită luptei dîrze a ţărănimii, cele mai multe din aceste patruzeci de zone construite au fost şi ele desfiinţate. Ţăranii evadau din „zonele de prosperitate" şi luau calea codrului, atunci cînd nu se puteau întoarce la căminele de lîngă care au fost smulşi cu forţa. De pildă, în regiunea Gis-Bassac, 21 din cele 26 de „zone" existente au rămas fără locuitori. În regiunea de centru 11.000 de persoane concentrate în 28 de zone au distrus instalaţiile, au alungat pe gardieni şi au părăsit locurile de concentrare.

Mişcarea revoluţionară a maselor din Vietnamul de sud a luat amploare. În regiunile ţărăneşti mai mult de jumătate din teritoriul ţării a scăpat de sub controlul autorităţilor guvernamentale. Manifestaţii uriaşe de protest, lupte cu arma în mînă, refuzul de a plăti impozitele, distrugerea „zonelor de prosperitate", acesta este răspunsul populaţiei ţărăneşti la măsurile de violenţă ale dictaturii lui Ngo Dinh Diem.

La doi ani după ce a făcut atîta vîlvă în jurul creării „zonelor de prosperitate" — guvernul sud-vietnamez s-a văzut nevoit să publice o declaraţie prin care se anunţă că s-a hotărît să se suspende provizoriu construirea „zonelor de prosperitate", dar guvernul îşi propune să întocmească un alt plan „pentru regruparea ţărănimii". Încercarea de a-şi ascunde eşecul nu poate înşela pe nimeni. Destrămarea aşa-ziselor „zone de prosperitate" este rezultatul luptei curajoase a maselor populare sud-vietnameze care prin dîrzenia lor au distrus în bună parte lagărele de concentrare pe care dictatorul Ngo Dinh Diem le-a camuflat sub un nume atît de pompos.

S. G.

Deţinători de oi!

Unităţile D. C. A. achiziţionează orice cantităţi de lînă la preţuri avantajoase.

Valorificaţi surplusurile de lînă prin unităţile D. C. A. sau prin achizitorii D. C. A. din comune şi sate.

Valorificînd prin D. C. A. surplusurile de lînă, vă asiguraţi venituri importante.

Cultivatori

de cînepă pentru fuior

Recoltaţi tulpinile de cînepă cînd plantele de vară au ajuns în stadiul de înflorire

Folosiţi pe scară cît mai largă maşinile de recoltat

O dată cu recoltarea sortaţi tulpinile de cînepă pe calităţi

Predînd la centrele de colectare tulpinile pe calităţi, veţi obţine

Un venit mai mare

SPORT

Numeroşi participanţi la întrecerile „Cupei Agriculturii"

Întrecerile sportive din cadrul celei de a 3-a ediţii a *„Cupei Agriculturii"* se bucură de un deosebit interes în rîndul oamenilor muncii din comunele şi satele ţării. În prezent, numeroşi tineri colectivişti, întovărăşiţi, muncitori de la gospodăriile agricole de stat şi de la staţiunile de maşini şi tractoare, precum şi numeroşi elevi şi eleve din mediul sătesc participă cu entuziasm la concursurile de atletism, volei, fotbal, trîntă, popice, ciclism, oină, handbal, şi gimnastică, care sînt cuprinse în regulamentul acestei populare competiţii sportive de masă.

ÎN REGIUNEA OLTENIA

Măsurile luate de comisia de organizare din regiunea Oltenia pentru buna desfăşurare a concursurilor sportive din cadrul actualei ediţii a *„Cupei Agriculturii"* au făcut ca acestea să trezească un mare interes în rîndurile tinerilor din mediul sătesc. După crearea comisiei regionale şi a comisiilor raionale de organizare a concursurilor s-a trecut de îndată la popularizarea competiţiei şi la instruirea preşedinţilor de asociaţii sportive, a secretarilor de organizaţii U.T.M. din comune, a profesorilor de educaţie fizică, precum şi a preşedinţilor de comisii pe ramuri de sport. Apoi, s-a trecut la organizarea întrecerilor din prima etapă, faza pe asociaţii sportive şi pe comune. Din rapoartele primite de comisia regională de organizare a reieşit că numai pînă la sfîrşitul lunii august au fost antrenaţi în întreceri peste 30.000 de concurenţi. În special, trebuie să arătăm numărul mare de participanţi la întrecerile de atletism (11.761 concurenţi), fotbal (4.443), ciclism (4.358), volei (3.453), oină (1.056).

De un frumos succes se bucură concursurile sportive organizate în raioanele Vînju Mare, unde s-au înscris 7.000 de concurenţi, Corabia: 6.200 concurenţi. Aici pot fi evidenţiate asociaţiile sportive din comunele Gruia, Pristol, Oprişor, Poiana Mare.

Cu acest prilej, au fost amenajate 420 baze sportive simple. De pildă, membrii asociaţiilor sportive din comunele Leleşti, Stăneşti, Roşia de Jiu şi Curtişoara, raionul Tîrgu Jiu, au amenajat recent noi terenuri de fotbal, volei, ca şi sectoare cu gropi pentru sărituri. De asemenea, asociaţiile sportive s-au preocupat în această perioadă de procurarea de material şi echipament sportiv, necesar pentru concursurile programate. Astfel, asociaţiile sportive săteşti *Şoimii-Greceşti, Avîntul-Albeşti,* raionul Strehaia, au cumpărat material şi echipament sportiv pentru echipele de fotbal, volei şi pentru secţiile de atletism.

În regiunea Oltenia mai sînt însă o serie de comisii raionale care s-au preocupat într-o mai mică măsură de organizarea întrecerilor sportive din prima etapă a *„Cupei Agriculturii"*. Aşa se face că în raioanele Baia de Aramă au participat numai 1.459 concurenţi; Băileşti: 1.794 concurenţi; Balş: 787 concurenţi. De asemenea, în raionul Gilort asociaţiile sportive au rămas mult în urmă cu întrecerile din prima etapă.

Analizînd lipsurile constatate pe teren, comisia regională a luat măsurile corespunzătoare care desigur vor duce la lichidarea acestei situaţii şi întrecerile din etapa pe centre de comune se vor putea bucura de o mai bună organizare în aceste raioane, şi vor fi antrenaţi un număr mai mare de concurenţi.

ÎN REGIUNEA BANAT.

Concursurile sportive din prima etapă a celei de-a 3-a ediţii a *„Cupei Agriculturii"* au atras numeroşi tineri şi tinere de la sate. Astfel, pe listele participanţilor, în regiunea Banat, s-au înscris încă din primele zile ale întrecerilor aproape 30.000 concurenţi. Numai în raioanele Arad, Caransebeş, Timişoara s-au înscris 15.438 concurenţi.

De o frumoasă popularitate se bucură discipline ca atletism (unde s-au înscris 5.438 concurenţi), popice (5.175 concurenţi), ciclism (2.336 concurenţi), volei (3.784 concurenţi), fotbal (5.804 concurenţi), trîntă (847 concurenţi) etc.

În perioada desfăşurării întrecerilor din prima etapă a *„Cupei Agriculturii"* s-a acordat o atenţie deosebită problemei întăririi organizatorice a mişcării sportive săteşti. Astfel au fost înfiinţate noi asociaţii sportive, au fost înscrişi noi membri în U.C.F.S., s-au creat noi secţii pe ramuri sportive. Totodată s-a urmărit dezvoltarea bazei materiale-sportive, amenajîndu-se noi terenuri de sport simple.

O activitate mai slabă au desfăşurat în această perioadă asociaţiile sportive din raioanele Lugoj, Bozovici şi Moldova Nouă, unde s-au organizat foarte puţine concursuri sportive în cadrul *„Cupei Agriculturii"*. Comisiile de organizare din raioanele amintite vor trebui să ia măsurile ce se cuvin pentru buna desfăşurare a concursurilor, antrenînd pe terenurile de sport tot mai mulţi tineri şi tinere.

Reamintim că etapa a 2-a, pe centre de comune se încheie la 17 septembrie. Pînă la 24 septembrie urmează să se desfăşoare etapa raională şi etapa interraională, (la disciplinele handbal, volei, oină, gimnastică şi fotbal). În continuare, pînă la 1 octombrie va avea loc etapa regională, iar etapa finală, pe regiuni, se va desfăşura în zilele de 13, 14 şi 15 octombrie. Etapa finală se va organiza, într-un cadru festiv, *în regiunea Iaşi,* unde participă sportivi din regiunile Suceava, Bacău, Mureş-Autonomă Maghiară şi Iaşi; în regiunea Galaţi, unde se vor întrece sportivi din regiunile Dobrogea, Ploieşti, Braşov şi Galaţi; *în regiunea Oltenia,* unde participă regiunile Bucureşti, Argeş, Banat şi Oltenia; *în regiunea Crişana,* unde se vor întrece cei mai buni sportivi din regiunile Maramureş, Cluj, Hunedoara şi Crişana.

ANUNŢ

Centrul şcolar veterinar Bucureşti primeşte înscrieri pentru examenul de admitere:

1) LA ŞCOALA TEHNICĂ VETERINARĂ ŞI TEHNICĂ DE CONTABILITATE, se primesc absolvenţi ai şcolii medii de cultură generală cu şi fără diploma de maturitate.

Înscrierile se fac între 10—24 septembrie 1961, la secretariatul şcolii.

Examenul va avea loc la 25 septembrie 1961.

2) LA ŞCOALA TEHNICĂ DE MAIŞTRI VETERINARI se primesc absolvenţi ai şcolii profesionale care îndeplinesc condiţiile:

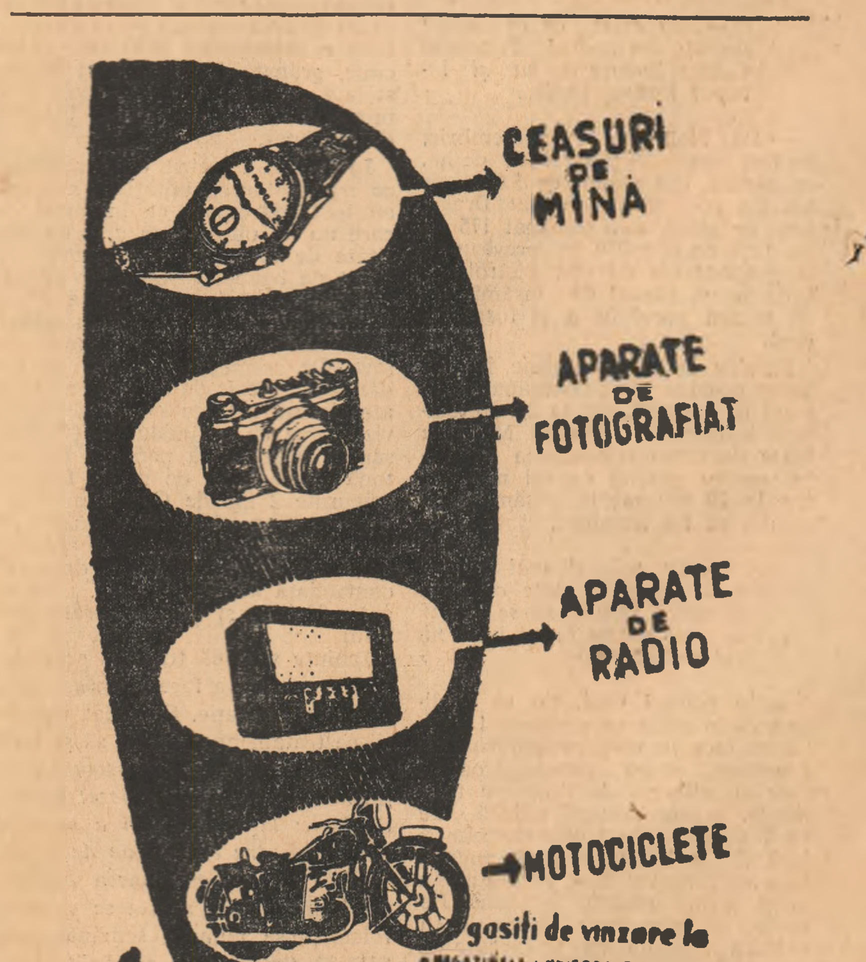
— Stagiu de producţie 3 ani, iar pentru cei cu 1—3 ani şcoală medie tehnică numai 1 an de producţie.

— Stagiu militar satisfăcut sau dovada de neincorporare pe timpul şcolarizării.

— Recomandare din partea întreprinderii.

Înscrierile şi examenul vor avea loc la aceleaşi date ca la şcoala tehnică.

INFORMAŢII LA SECRETARIATUL ŞCOLII, STR. JUSTIŢIEI Nr. 55, RAIONUL N. BĂLCESCU SAU TELEFON 15.65.96.

„AGRICULTURA NOUĂ" organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1 Bucureşti. Telefon: 17.60.10

Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"